

A HÉT VEZÉR NEVÉNEK KAPCSOLATAI

TOMORY ZSUZSA

Honfoglalás kori lelet.

A HÉT VEZÉR NEVÉNEK KAPCSOLATAI
Tomory Zsuzsa
1996

Tomory Zsuzsa egyéb munkái:

Jeremiás magyarul 1965
Égen menő szép madár. A magyar ima 1989
Karácsony 1993
Magyar-English word origins – Magyar angol szóazonosság 1994
Kezdeteink 1995
Szóbokraink 1996
Az Artur legenda magyar kapcsolatai 1997
Őstudatunk élő emlékei 1997
És a
Magyarságtudományi Értesítő
Journal of Hungarian Studies
Alapító szerkesztője.

A HÉT VEZÉR NEVÉNEK KAPCSOLATAI. A SZEM CSALÁD TURUL ÁGA.

ELŐSZÓ

Álmos, Árpád, Előd, Ond, Kont, Tas, Huba, Töhötöm. Hagyományaink ezeket a vezérneveket őrizték meg számunkra. Középkorú történelemóráink nevükön túlmenő ismeretekkel nem gyarapították tudásunkat. Viszont igen korán, szinte a Csodaszarvas regével egyidőben belénk sulykolták azt, hogy a hét vezér első dolga Kárpátmedencébe érkezésük után a nyugat elleni rablóhadjáratok elindítása volt. Később a rablóhadjárat elnevezés „kalandozássá” enyhült. Alakjukat a korabeli történelem igaz képébe soha nem illesztették, szállásterületeiket nem ismertették, családtörténetükről hallgattak, nevük értelmében rejlő kapcsolataik feltárásáról szó sem eshetett. Pedig emlékezem, hogy fiatal elménk milyen éhes volt a tudásra, s milyen megcsaltnak érezte magát, hogy ezen alapvető történelmi önismeretre nem nyújtottak lehetőséget tanulmányaink során.

A magam magyar igazság feltárása iránti igényének pillanatára igen jól emlékezem. Mint „másvallású”, — értsük itt az evangélikus — gyermekek hivatalos hittanórái az evangélikus paplak melletti imateremben voltak megtartva, az iskolai órák után, délután két órai kezdettel. Ha nem készültünk fel kellőképpen a hittanórára, a nagyobb diákok az óra elején feltettek egy-egy — papunk érdeklődési körébe tartozó — bonyolult kérdést, hogy a remélhetőleg hosszú magyarázat után a feleletésre ne maradjon idő. Egy arany napsugarú, almaillatú szép őszi délutánon ismét a paplak előtt gyülekeztünk, sütkéreztünk, beszélgettünk, bebocsájtásra várva. Óra előtt egy idősebb diáktársam megkérdezte: tudod-e, hogy Árpád és Magor, de Nimród is benne van a Bibliában? Hitetlenkedő arcomat látva meg is mutatta a vonatkozó helyeket. Alig vártuk, hogy papunktól ennek miéértjét megtudjuk. „Nagyon régi nevek ezek. Nem a mi Árpádunkról van szó, s a Magor név, ahogy le van írva tényleg hasonlít a mi Magorunk nevére, de biztosan nem az” volt a válasz. Nimródra ki sem tért. Pedig jó magyar ember volt a papunk, de talán ő sem tudta, vagy nem merte tudni a helyes választ, mert talán szentségtörésnek érezte azt, hogy hitbeli dolgokban saját józan esze ítéletében bízson. Hét éves voltam akkor. Ettől a hittanórától kezdve váltam a magyar régmúlt ismeretének elkötelezettjévé.

Ahogy nőttünk, hivatalosaink mind merevebb tilalomfákkal vették körül életünket. Nimródnak a magyarsággal való kapcsolata szerzetesek túlbuzgóságának minősült. Hogy a Szeret folyót miért hívják így? csak úgy hangzik, mintha magyar lenne, hiszen a Kárpátokon túl nem élnek magyarok, volt a válasz. Azután jött a háború, s jöttek a Kárpátokon túl élő magyarok. Igen udvarias nemzedéknek neveltek bennünket, felnőtte erősebb kifejezést, véleményt nem mondhattunk, s így csak annyit állapítottam meg magamban: valami miatt tévednek tanáraink. De miért? A választ e miéltre részben fent említett papunktól, Cséry Lajos tiszteletes úrtól kaptuk, aki legalább olyan bőven kifejtette előttünk a Habsburgok velőkgig ható nemzetirtó politikáját, s annak következményeit, mint Luther Márton 95 pontját. Áldja meg a Jóisten ezért haló poraiban is! Századok óta, mai napig tartó idegenuralom alatti rabszolgaságunk mind élesebben

körvonalazódott tudatomban, s ezzel együtt a tenni vágyás. Azután érkezett 1945 és a háború utáni jeges tantermek, s főleg a könyvek nélküli tanítás ideje. Ez hozta eddigi kérdéseimre az első néhány félénk választ. Tanárunk saját kutatásai eredményéről beszélt könyvek hiányában, meghagyva, hogy ne jegyezzünk, csak hallgassuk szavait. Hallgattuk is, s ezek az előadások tanítatlan is emlékezetünkbe rögződtek. Tanárunk beszélt a mai Oroszország területén élő szabírokról, húnmagyar népekről, birodalmaikról, magas fokú műveltségi életükről. Így már közelebb került hozzánk a bibliai Árpád és Magor környezete és a Szeret folyó is. Az 1937 és 1945 között szerzett ismeretek hiányait igyekeztem tudással megtölteni az azóta eltelt évek során. A Jóisten lassan, lépésről-lépésre tanított, s hozta a kívánt ismereteket életembe.

Ezek során ismertem fel, hogy mindaz, amit a világ politikai hatalmasai ma történelemként tanítanak, csupán elkendőzése annak az igazságnak, hogy magyar népünk a világ műveltségalapító ősnépe, s nyelve az ősi, egy nyelvű emberiség nyelve. Őshazánk a Kárpátmedence, s túlszaporodás levezetéseképpen keletkeztek szálláshelyeink szerte a világon, történelem előtti korokban. Papunk és történelemtanárunk után tanítómestereim közé számítom a hivatalos „szakemberek” által száműzött hatalmas tudású és ihletett tudósainkat, akik közül most csak néhányat említek.

Lukácsy Kristóf szamosújvári plébános az 1800-as években, örmény kútfők alapján tárgyalta a saka, daha, massagéta szkíták, hunok, magyarok azonosságát, történelmi szereplését és neveit.

Ipolyi Arnold néprajz és történelem tudós, kinek hatalmas munkáját, a Magyar Mythológiát egyháza a XX. században máglyára ítélte. Munkájához hasonló, hatalmas összehasonlító mythologia a mai napig nincsen Európában. Az emberi művelődéstörténet összefüggéseit tárta fel hatalmas nyelvtudással, tárgyilagossággal, melynek idegen nyelvekre át nem fordítása az emberi műveltség fejlődését gátolja.

Zajti Ferenc, hatalmas tudású kelet kutató és vallástörténész, kiváló magyar, aki saját költségén adta ki a hivatalosok által megsemmisített Ipolyi Arnold tudósunk Magyar Mythológiáját.

Fischer Károly Antal, rovásírásunk rendszerezője és összövegeinknek megőrzője.

Arany János, nyelvünk ihletett tudósa, s elnyomatásunk őszinte feltárója.

Régészeink, néprajzosaink gyűjteményei, ezek között Erdélyi Zsuzsa ősi magyar imádságygyűjteménye.

Magyar Adorján, ki elsőként tárgyalta nyelvjárásaink eredetét, s nyelvünk, népünk kialakulásában betöltött szerepét, ezek néprajzát, művészetét, s hatásukat a Kárpátmedencével kapcsolatba kerülő műveltségek keretén belül is.

A Biblia, mind az ó és újszövegségi része. Ezeket ősnépeink — bár szándékosan eltorzított, de még felismerhető — történelmének, s műveltségi termékének tartom.

Az 1956 utáni, külföldön töltött évek során szabad könyvtárak és kutatási lehetőségek légkörében, idegen szerzők idegen tollából merített ismeretek mind világosabbá tették fenti kutatóink igazát és eredményeit. Ezeket összevetve szeretném a *Hét Vezér* nevének háttérével megismertetni honfitársaimat, s ezek között főleg a fiatalokat, hiszen a hazamentés, jövőépítés az ő feladatuk. S ezt biztos alap nélkül megtenni nem lehet. Jelen munkám csak csepp a tengerben, viszont a tenger is cseppekből áll.

Fenti tárgyunk súlypontja L.A. Waddell műve, aki az Angol Királyi Anthropologiai Intézet tagja, az Indiai Archeologiai Társaság levelező tagja, s a Tibeti

tanulmányok tanára volt a Londoni egyetemen. Széleskörű tudása összegezéseként írott művében kifejti az európai műveltségek föníciai alapjait, ami viszont a Tigris és Eufrátesz vidéki korai műveltségekhez vezet. Különösen érdekelték a történelem előtti brit köemlékek, az ezeken található jelképek, ezen belül a kelta és sumir körírásrendszer mondanivalójának azonossága. Ezek viszont a legtöbb esetben *Tas* és *Magor* nevéhez vezetnek. Idézett művében feltárt adatok igen fontosak magyar őstörténetünk szempontjából¹. Az adatokból levont következtetései hiányosak és hibásak, hiszen csupán az „indo-európai” műveltségi kört vette figyelembe. E kis munka keretén belül csak néhány idézetet hozok, tárgyunk megvilágítása érdekében.

A másik súlypont Magyar Adorján *Az Ősműveltség* című műve, melyben, mint fent már említettem, nyelvjárásainkat, s azok szerkezetét vonja elsőként vizsgálódásaiba. Ma az átlagember már csak néhány ilyen „nyelvjárást” ismer, de még így is gondolkodás nélkül fel tudja talán sorolni a palóc, a székely, a jász, a csángó nyelvjárásokat, melyek mind magyar nyelvünk egy-egy változatát képviselik. Magyar Adorján ezeken túlmenően felkutatta a kún, szemere, besenyő, kazár, kabar, török, kőrös, avar, pannon, szolim és marmar magyar nyelvjárási egységeket, melyek emlékét sajnos ma már sokszor csak egy-két földrajzi név őrizte meg, mint például a Mármaroszi havasok marmar őstörzsünkét. Ezeket a nyelvjárási csoportokat ő őstörzseknek nevezi, hiszen igen világosan körülhatárolt területeik, hitviláguk az ősmagyar egységen belül igen egyéni műveltségi csoportokat alkottak.

Őseink hitviláguk minden tételét hihetetlenül tökéletes nyelvük szerkezetébe építve adták át számunkra. Minden egyes ilyen őstörzs más-más mássalhangzós csoporton belül fejezte ki Isten, s a számukra létfontosságú fogalmak nevét. Ezek között első sorban család, illetve későbbi népvék, s a megélhetéshez fontos termékek, eszközök neve szerepelt. Ezen őstörzsek nyelvi és műveltségi nyomai szerte a világon megtalálhatók, s a mai emberiség nyelvének és műveltségének is alapkövei.

Hitviláguk a természettudományi valót fejezte ki költői képekben. Emlékeztük a világ teremtése előtti időket is magába foglalta. Ezen hatalmas, világegyetembe táguló történelem szereplői a csillagvilágban gyökereznek, földi vetületük őseink életében válik tér és időhöz kötött valósággá. Az Égnek ismert világmindenséget végtelennek, s így egy, oszthatlan egésznek tudták. Az Ég Ura a teremtés mögött álló őserő. Egyszülöttje a fényben megjelenő Istenfia Élet. E földi életünkben megjelenítő közege a Nap, akit magyar törzsünk Magúrnak, palócaink Bélának, Pannon őstörzsünk Fénynek, székely őstörzsünk Szikúrnak, őstörök törzsünk Túrnak, a szemerek Szemúrnak neveztek, hogy csak néhány, tárgyunkhoz tartozó ilyen példát hozzak fel. Ezen Élet, illetve Napisten nevek mind az e világban megjelenő Teremtő nevei, s más-más név alatt ugyan azt a fogalmat fedik. A Napisten működésének területe az illető törzs foglalkozási ágának a tüköre. Magor, Szemúr a földművelést tanította gyermekeinek. Magyar Adorján meglátása szerint a ma szumirnak nevezett korai származékműveltségünk alapösszetevői a szemere és őstörök törzsek voltak. Szemere őstörzsünk a gabonaszem alakját és nevét használta műveltsége és jelképrendszere alapjául. A Hét Vezér nevének tárgyalásánál még ennek bővebb kapcsolataira kitérek, s *Kezdetek* című művemben részleteztem behatóan.

¹ L.A. Waddell *The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons (A britek, skótok és angolszászok föníciai eredete)*.

A világban működő Istenfia Teremtő népe védelmezője, fenntartója, tanítója. Származék műveltségeinkben, amint majd később látjuk, *a nemzet lelke, anyala* szerepét is reá ruházták.

A földművelő magyarok napistene Magor, Magúr, illetve Szép Miklós, Mihály néven a műveltségünket átvevő népeknél a magvetés, földművelés védőszentjévé vált. Neve az Árva Magura hegy nevében, s mag kezdésű helyneveinkben maradt reánk.

Magor kún-magyar megfelelője Kám Napisten, aki Makar, Macher, Mac, Mak, Mikli néven ismert a Kárpátmedencén kívül lévő műveltségek keretén belül, mint az emberiséget — így például a főneciaiakat is — földművelésre tanító „egyén”.

Árpád a besenyő-magyar őstörzs Napistene nevét viseli. A hozzá kapcsolódó hegységek például a Bihari, Besztercei havasok.

Előljáróban itt még el kell mondanom, hogy a bibliával kapcsolatos tanulmányaim meggyőztek arról, hogy *a Noé féle u.n. nemzetiségi, illetve származási táblázat eredetileg csak az ősmagyar népek eredetét összegezte, s csak később vált „az emberiség” népeinek származási táblájává.* Ezen írásbeli emlékekben felsorolt népek az egynyelvű emberiség magyar műveltségének örökösei. Árpádkori gesztáink joggal eredeztetik népünket Noé fiaitól, bár „Sem”-et nem említik. Őt viszont kutatásaim eredményeként kétségtelenül a szemerek napistenével Szem-Úrral hozom kapcsolatba, s rajta keresztül magával a szemere, ma „szumirnak” nevezett műveltséggel.

Tárgyunk szempontjából igen fontos megemlítenem azt hogy őseink jelképrendszerében a hetes szám a végtelent jelentette. A sumirok hét istene is a végtelen Eget jelképezi.²

A Jelenések könyvében lévő hét gyülekezet az emberiséget magát jelképezi őseink szótára szerint, a hét angyal a hét nemzetség lelkét. Ezek között könnyű felismerni például a hunok-kunok Mén istenségét. Ezek tárgyalása viszont jelen munkám keretein túlvinne bennünket.

Ezeken a nyomokon elindulva közelítem meg a Vezérek neveinek tárgyalását.

Silver Lake, 1996. március 3.-án

Tomory Zsuzsa

**Utólagos betét:
A Kőrösi Csoma Sándor Társaságnál
1999. április 11.-én Torontóban tartott előadásom**

**ÁLMOS, A TERVEZŐ
ÁRPÁD, A CSELEKVŐ
KOPPÁNY, A MEGŐRZŐ**

² Samuel Noah Kramer, *The Sumerians*, 130-131. old.

ÁLMOS

Álmos neve mai magyar gondolkodás szerint olyan egyént jelent, aki álmok hordozója. Ősi nemzetségfő esetében nagy, teremtő álmait váltja valóra népe életében. Hagyományaink szerinti Istenfia, Magor álmaiból-vágyaiból keletkezett teremtett világunk. Álmos álmainak következtében született meg népének az Óshazába való visszatérése. Nevének ezen túl más kapcsolatai is lehetnek, ezeket alant hozom.

Kezdeteink című tanulmányomban tárgyaltam Álmosnak és Emesének a Szemere nagycsaládhoz tartozását.³ A Szemerék jelképrendszere a Nap földteremtés előtti alakját, a szem alakot használta jelképkül; belőle sarjadt a föld, s az e földi élet. Amint a szunnyadó szemek a jövő álmait ringatják égen, földön egyaránt, úgy növeli, ringatja magyar édesanyák álma is a bennük fogamzott életet.

Szem szavunk jelenthet gabonaszemet, s látószervünket. Ugyancsak e szóból származik *szemérem* szavunk. A bibliai „Sem”, illetve Szem nevének a szeméremmel való kapcsolatát a biblia híven megőrizte, de ennek értelmét, miértjét csak nyelvünkön keresztül lehet megérteni. (*Szem* volt Noé három fia közül az egyedüli *szemérmes* gyermek, aki meztelen apját betakarta...)

Szem szavunk máig is *szentet* jelent, Berze Nagy János Baranya megyei gyűjtései szerint.

Szemere őstörzsünk *Somogy-országból* származik, s számos *szem*, *som* alakú helységnév őrzi emléküket. Somogy-ország növényvilágában kimagasló szerepe van a *somnak*, mely *szem* alakú gyümölcs. A szemere alapú sumir társadalom nőelvé, az örökösödés anyajogú. Ezen örökösödés őstársadalmunkban a név és nem a vagyon átöröklésére fektette a súlyt.

Álmos nevének értelmét keresve először édesanyja, *Emese* nevével kell foglalkoznunk, mely tisztán szemere szócsoporthoz tartozik. A szemere női vonalat követve fel kell ismernünk, hogy *Emese* neve az ő-szemere *Eme*, *Ana*, *Any*a nevekkel, Nagyboldogasszonyuk nevével kapcsolatos. Ősi Nagyasszonyunk a teremtés álmodó, majd a teremtett világot szülő és emető (tápláló) ősanja. Ő álmodik hatalmas, világtéremtő álmokat, s táplálja ősködöcskéit, napocskáit.

Emese ezen *Eme*, *Any*a, tehát a *Nagyboldogasszony földi vetülete*, *Földanyánk*, a *szemerék Tündér Iónája*. Neve felidézi a Nap naprendszerünk kialakulása előtti szem alakját. A magyar nyelv szómegfordítása értelmében *Emese* nevének fordítottja *szem* szavunkat adja. *Emese Földanya és Szemúr Napistenük* egymásnak tükörképei, s nevük őseink azon tudását rejti magában, mi szerint az anyag és erőny (energia) egymásba alakítható, s egymással lényegében azonos.

„Mes” alakban kapcsolatban van nedű szavunkkal, s „az ég tengerének” megszemélyesítője. Nedű szavunk származéka a Duna, Don nagyfolyók neve, melyek megkülönböztetett fontossággal képviselik a szemere, s a kún család útját. Hogy *Dunánk nőiségi jelkép* volt, kitűnik más őstörzsünk által használt *Iszter* nevéből, ami Ősanyát jelent.⁴ *Emese* e nedvességgel is kapcsolatos fogalomköre származott át az indogermán

³ Magyar Adorján, *Az Ősműveltség*.

⁴ *Iszter* név összetevője: Ős és a ter, tér-tár nőiséget jelentő szó.

nyelvek nedvességet jelentő szavaiba. Ilyen a például a német nass, az angol moist szó. Itt érdekességként meg kell említenem, hogy az ószövetség zsidó tanárai napjainkban megkérdőjelezték a Talmudban Mózes nevének magyarázatát, („vízből kihúzott”-nak magyarázták eddig), mert szerintük e névnek a nedvességhez semmi köze nincsen. Mózes születéstörténete, éneke szemere indítékú. A kőtáblás Mózes alakja viszont — mint az ótestamentum számtalan más könyve is — az átvevők szellemisége szerint lett átírva.

Emese neve összeköttetésben áll a *méz*, a *méh* (és az ezeket élvező *medve*) szavakkal, a *Méd* népnévvel, s az ószövetség *Mes*, *Más* alakú személy és népneveivel. Ezek közös nevezője az anyag nőiségi vonatkozásai.

Az Emese név fordított alakja: a *szem*, s *szumnyad*, *szunnyad* szavainkkal kapcsolatos. Valóban Ő volt az, aki — mint Őse — teremtő álmát a jövő szolgálatába állította; tehát okszerű a *szunnyad* szóval és az álommal kapcsolatba hozni. A *szem*, *szam*, *szám*, (hosszúkás idom, számosság), valamint a *szum*, *szumnyad*, *szunnyad* szavak mind Emesére vonatkozatható szó és fogalom. A szemerek Emeséje volt Kisboldogasszonyuk, a föld megszemélyesítője, kinek „méhéből” valóban folyóvizek törtek elő.

Itt ismét hangsúlyozottan kiemelem, hogy szem szavunk népünk szótárában a mai napig is szentet jelent. Innen ered az a hagyomány, mely az Árpád családot szentek családjának tartotta. Magyar szóval: Az Árpád család a Szemek családja. Ilyen értelemben szerepük nemcsak erkölcstörténeti jelentőségű, de egyúttal eredetük, s bővebb értelemben vett történelmi jelenlétük is nyilvánvalóvá válik.

Az ősi teremtéstörténet az utódok életében folytatódik, s ősszüleink nevei megjelennek az utódok neveiben, így Emese fia Álmos nevében is.

Anonymust idézve: „3. Az Úr megtestesülésének nyolcszáztizenkilencedik esztendejében Ügyek... nagyon sok idő múltán Magog Király nemzetségéből vezére volt Scitiának, aki feleségül vette Dentü-mogyerben Őnedbelia vezérének Emese nevű lányát. Ettől fia született, aki az Álmos nevet kapta.....Mivel tehát az alvás közben feltűnő képet magyar nyelven álomnak mondják és az ő születését álom jelezte előre, **azért hívták őt szintén** Álmosnak. **Vagy azért hívták Álmosnak — ami latinul annyi, mint szent**, mivel az ő ivadékaiból szent királyok és vezérek voltak születendők. 4. ...apja, Ügyek, Magog király nemzetségéből eredt.”⁵

A fentiekben a legfontosabb mondatrész az aláhúzott „azért hívták őt **szintén** Álmosnak”. E szerint

1.Emese nevének értelmeként még a késői utód is felismeri az álommal való összefüggését. Ő az, aki az álmot látta, s a neve is — többek között — álmot, *szunnyadást* jelent.

2. a névadás anyai ágon folytatódik, s így nemcsak jelképekben, de szokásjogban is az *anyaelvű* szemerékkal van kapcsolatban fiának, Álmosnak a neve.

3. A *szum*, *szunnyad* és az *álom* szó két különböző nyelvjáráshoz tartozó szó Az előbbi a szemerek szótárával, az utóbbi a marmar östörzs *merül*, *márna*, tehát elmúlás szavaival áll kapcsolatban. Véleményem szerint Álmos álommal kapcsolatos nevének egyik értelme a lemenő napot idézi, s innen ered azon tévesen magyarázott emlék, hogy Álmost „feláldozták”, noha csak a *Nap leáldozásáról, lemeneteléről volt szó*. Idegen műveltségek magyarul felületesen tudó képviselői viszont nem tesznek különbséget a leáldoz és feláldoz fogalmak között.

A „lam” szótóval kapcsolatos párhuzamokat bővebben Tas címszó alatt fejtem ki.

⁵ Álmos, az áldozat, Dümmerth Dezső, 34. old.

Álmos nevének második „mos” szótagja ugyancsak szemere szócsoporthoz tartozik. Fordított alakja a „szem” szavunkat adja, ugyan azon értelemzéssel, mint azt fentebb Emesével kapcsolatban láttuk. Vele azonosul *Samas*, helyesen *Szemes* szemere napistenség is. Folyója a *Szamos*, Angliában a Thames folyó emlékezik rá.

1. a magyar „szem” szó kapcsolatban van a szunnyadás fogalmával, de
2. egyúttal szentet is jelent; népünk máig is „szem”-nek mondja a szent szót.
3. Ugyancsak jelenti a Szemere nagycsalád nevét, s az ezzel kapcsolatos dolgokat, melyek Magyar Adorján Ősműveltségében bőven ki vannak fejtve.

Napjainkig népünk a „szen”, illetve „szem” szót használta a „szent” szó helyett, s népünk az Árpádházhoz máig is a szentek családjának tartja. Gejzáról feljegyezve, hogy pogány létére szent ember volt, ki rendszeresen angyalokkal társalgott.

Nem régen került nyilvánosságra a hír, hogy egyetlen pápa sem avatta szentté I. István királyunkat. Népünk Szem István elnevezése viszont kifejezi azt az ősi emléket, hogy az Árpádházhoz keresztül ő is a Szemere nagycsalád tagja, tehát megilleti a Szem név. **E magyar nagycsalád tiszta élete és gondolkodása a nyugati népek szemében a szentség fogalmát merítette ki a későbbi századokban, s ezért eredeztették a maguk szentséget jelentő szavát a Szemere család nevéből.** Ámbár a pápa a szentséget megtagadta Istvántól, a szemere „szem” szó reá jogosan alkalmazott megjelölés. Ezen állításom igazát az alábbiak támogatják:

Ősi gesztáink hangsúlyozzák, hogy Álmos szent, illetve magyarul szólva: szem volt. (*Almus id est sanctus.*⁶) Ennek kétszeres oka a következő:

1. Szem szavunk népünk szótárában szentet jelent
2. Az *almus* latin szó ugyancsak szentet jelent. Ehhez viszont Álmos neve nehezebben viszonyítható tekintettel arra, hogy a latinban az „us” végződés az egyén nemét megjelölő ragocska, s így neve nem Álmos, vagy *Almus*, hanem „Alm” szótővel, esetleg „Alam”, Alán, Álom lenne a magyar alakja. (Ha maradt még valahol nem latin nyelvű gesztánk, mint talán a vatikáni levéltárban, érdekes volna nevét nemzeti nyelven olvasni.)

Anonymusnál, s a Budai Chronikában Álmos neve a következőképpen jelenik meg: „...*somnium in lingua hungarica dicitur Almu, ideo ipse vocatus est Almus.*”⁷ Magyarul: „...*az alvás magyar neve Almu, s ezért Almusnak hívták.*” Ha elfogadjuk az *Almu* név ezen alakját, akkor viszont álom szavunkhoz jutunk, mely a marmar őstörzs szótárához vezet, melyben az álom a merül szó fordított alakja. Ma is következetesen az „álomba merül” kifejezést használjuk.

Álom szavunk kapcsolatban van a napszálltával, leáldozásával. Álmos neve tehát a leáldozó napot is jelentette, s „áldozati” szerepe e magyar szó idegenek által félremagyarázott értelméből szövődött. Ugyan ilyen félreértést okozhatott a történelmünket író idegeneknél a „hal-hál” szavak közötti különbség, hiszen „hal” szavunk a székely-magyar szókincsben nemcsak halált, de süllyedést is jelent.

Dümmerth idézett művében kiemeli, hogy Anonymus „...**egy fontos dolgot mégis elárul: azt, hogy akit „Álmos”-nak — nem a mai értelemben álmosnak, fáradtnak, hanem álommal rendelkezőnek, vagyis álommal megjelöltnek tartottak, az annyit jelentett, mint a keresztény értelemben vett „szent” jelző.**”⁸ (A kiemelés tőlem.)

⁶ Dr. Baráth Tibor, *A magyar népek őstörténete*, 164. old.

⁷ Ipolyi Arnold, *Magyar Mythologia*, I:238 old.

⁸ Dümmerth Dezső, *Álmos, az áldozat*, 43. old.

„Az Árpádok már a XII.század végétől 'a szent királyok nemzetsége' elnevezéssel illették magukat (az „Árpád-ház” megjelölés utólagosan, a XVIII. századi történetírásban született.”⁹) Dümmerth ezt a tényt a kereszténységbe való beolvadás felé irányuló igyekezet eredményének tartja. Magam részéről e tény csak megerősíti azon feltevésemet, hogy e név a nagycsalád szemere hovatarozását jelölte meg: **„Szem”**-nek nevezték magukat. Szemere földön bőven megtalálhatók az e családdal kapcsolatos helységnevek, mint például Árpád városai, stb. Az Árpád-ház gondolatának bevezetése csak ködösítő szerepet töltött be, annak a ténynek az eltakarását, hogy **Álmos és családja a Szem nagycsaládot, s ezen belül a Turul ágazatot képviselik.**

Almus neve a következő összetételt sem zárja ki: Al-Mus, Él-Mus az Élő Isten Szeme, magja, tehát Istenfia, Nap-fia értelemmel.

Ha a „mus” nedvességet jelentő szóval kötjük össze, neve „Élő víz”.

Magóg, a család őse ugyancsak szemere területre vezet bennünket. (Ezekiel 38:2)

Álmos nevének „us” végződését elhagyva a sumir *Lam* gyümölcstermelő istenséggel, illetve Tas nap és gabona-Istennel hozhatjuk kapcsolatba (I.Tas címszó alatt). Kapcsolható ezen gyümölcstermelő istenség címén az alma szóhoz is. E tekintetben ismét a szemere terület alma hitregével kerülünk összeköttetésbe. Népünk máig is „aranyalmának” mondja Magort, s Fényes Jézust. Az „l-m” tövű *álmom* szót fentebb már említettem.

Álmos a Turul nemzetséghez tartozik Ipolyi szerint, s mint ilyen, **kapcsolata van népünk tündérnemtői képzeteivel, s a jóstehetséggel is.** Ipolyi összhangba hozza továbbá a Romulus-Remus rege hőseivel, melyek marmar őstörzsünk hitvilágát tükrözik.¹⁰ Maga a Turul jelkép mezők, erdők világába vezet; nyelvi, műveltségi vonalon pedig őstörök törzsünk jelenlétéről beszél. Ennek a magyar törzsnek az eredetét, nyelvi kapcsolatait Magyar Adorján Ősműveltségében dolgozta ki; ennek ismerete feloldja azon régóta fennálló kérdést: miért hívták őseinket „turkoknak” a bizánci és egyéb krónikások. Ők egyszerűen a magyar nemzet őstörök ágazatához tartoztak, s éppen úgy magyarul beszéltek, mint beszél ma is a palóc, a székely, s egyéb tájszólásaink embere. E tájszólásbeli megkülönböztetés tehát még név szerint is élt a Bíborbanszületett idejében; fontos azt is tudnunk, hogy a bizánci császár ezirányú hírközlője Tormás volt, akinek neve ugyancsak a török-magyar szócsoporthoz tartozik.

Ipolyi említi, hogy a hetes szám a hét magyar nemzetségnél, s a besenyőknél, kunoknál is fontos. Szerinte éppen ezért is nevezik el földjeiket, erdeiket a hetes számmal, mint Héterdő, Hétvár (septem silvarum, septem castrorum). Megemlíti a hétvilág, hetedhét ország, hét tenger hitregei fontosságát. Ugyanitt szerepel a hetedik gyermek megjelölt, jós, illetve táltos szerepe is.¹¹

A hetes számmal kapcsolatban fontos tudni azt is, hogy az egész nemzet 108 ágát krónikásaink hét nemre vitték vissza.¹² Ezek figyelembevételével szerintem Álmos neve a következő kapcsolatokkal rendelkezik:

1. Álmos a szemerek napistene nevét viseli, ki e nemzetség alapítója
2. Szemúrnak, a napnak fia
3. népe jósa, jövőjének álmódója, táltosa

⁹ Mint fent, 44. old.

¹⁰ Ipolyi Arnold, *Magyar mythologia* I:240 old. és Magyar Adorján *Az ősműveltség*

¹¹ Ipolyi Arnold *Magyar mythologia*, II.281-282

¹² Mint fent I:225 old.

4. szemmel és számon tartja és összegyűjti népét
5. a leáldozó napnak is jelképe
6. mint a Turul nemzetség tagja, az örök visszatérésnek, körforgásnak is jelképe.
7. népe táplálója

ÁRPÁD

Álmos fia Árpád neve mint városnév jelenik meg az ótestamentumi könyvekben Kálnó, Karkemis, Hamát, Samária és Damaszkusz társaságában. (Ézsaiás 10:9, II. Kir.18:34.).

Magyar Adorján szófejtésére támaszkodva neve a következő szóelemekből áll: besenyő-magyar szócsoporthoz a pet, a bot hímtagot, illetve himséget jelent. A besenyő Teremtő Isten neve Bátor, Botúr, jelképe a bot; szerepében Magorral azonos, kinek a megyer a jelképe. Azonos eredményre jutott Szabó Béla őstörténész, Árpád személyével kapcsolatos több évtizedes kutatásai eredményeként, s Árpád nevét a joggal azonosítja.

A Bánk Bánban találkozunk a Petúr magyar névvel, Petúr Bán személyében. Az „ar-er-ur” szócska erőt, Isten-erőt, teremtő erőt, erőnyt (energiát), férfit jelentett ősidőkben majdnem minden népnél. Magyar nyelvünkben lehet elő, vagy utóvetősen használni, s Petúr neve Úrpet, Arpet alakban is megfelel a magyar szóalkotás követelményeinek. „Pet” szavunk máig is himséget jelent népi, tehát magyar szótárunkban. Más őstörzsünkkel kapcsolatban (avar) megfigyeltem, hogy a Teremtőre és a teremtés folyamatára alkalmazott hangok között mindig a felső ajakhangú „B” szerepel, mint az erőny és a teremtés hangja. Bátor napistenünk neve is ezzel a hanggal kezdődik. A „P” hang — kiejtésben is — átmeneti állapotot jelent, tehát az ég vetületére, földi teremtményre alkalmazandó. Ilyen értelemben Árpád vezér neve szerintem a „Nap Fia” értelmet viseli.

Itt ugyancsak hozzá kell tennem, hogy magyarban a „pad” szó egy magasított helyet, magaslatot jelent, a „pad” a ház legmagasabb helysége. Figyelembe vehető még a pad, mint ülőhely, illetve oltár, melyen a nap megpihen. Gondoljunk itt a Botúr tiszteletére épített hatalmas pad, illetve asztal alakú kőoltárokra. Erdélyben Szent Ábrahámnál található hegy is Tomory padja; ezt is ősi naptiszteleti helynek tartom.

Patesi az átvevő sumiroknál atyát, tehát himséget jelent.

Pet szavunkból származnak a származék műveltségek apával kapcsolatos nevei: pater, father, Vater, stb. apa jelentésű szavak az indogermán nyelvekben.

Gardiner szerint Árpád volt Egyiptom első királya, utána következett Osiris és Horus. Szerinte e szó valamiféle földet, termőföldet jelenthetett.¹³ A termőföld jelentésű férfire alkalmazva őseink gondolkodásával ellentétes, hiszen a föld mindig is anyagi, anyasági jelkép volt, s ősatyaként nem használható jelkép.

Árpád neve *Erpet* alakban — mint *Petúr* bán neve — jelenik meg az egyiptomi Halottak könyvében.¹⁴ Dr. Baráth Tibor idézett könyve részletesen tárgyalja a régmúlt híres honalapító Árpádjainak működési területeit a Kaukázus és Araxes vidékén, Kr.e. IV-III évezredben, **mindig vezér, s honalapító szerepében.**

Ipolyi¹⁵ a következő magyar városneveket hozza a Pat tövel kapcsolatba: Batta melletti hún nekropolis neve, Pathalom, másként Patalom Somogyban, Patony, Patona

¹³ Dr. Baráth Tibor, A magyar népek őstörténete, 165. old.

¹⁴ Mint fent, VI:165

¹⁵ Ipolyi Arnold Magyar mythologia II:137-138

Veszprémben, Pata háza, Patos Győrben, Pató háza Szatmárban, Pata Bihar, Heves, Somogy, Veszprém megyékben, Pat-aj (Pat-alj?) Pestben, Patas fa Somogyban, Patlan Tolnában. Ő ezen helyeket és neveket temetkezésekkel kapcsolatban említi.

Kiemelem a *Patany*, *Patona*, *Pata háza*, *kertje* és hasonló helyneveket, mint nőiségi fogalmakat; ezt tanúsítja az „-any, -ona” nőiséget jelentő végződés, s a kert, tehát a zárt, anyagi kör szavai is. Tehát Pet, Petúr férfit, a Nap erőnyének hordozóját jelenti; az ona, anya ragok, a város maga is nőiségi fogalom, melyben a Nap-fia lakik. *Fenti nevek tehát a Nap háza jelentésűek*. Minél ősbibb egy település, annál nagyobb a temetkezésre fordított terület. Ilyen a Százhalom-Batta-i temetkezések száz halma. Mindezen települések viszont ősi kárpátmedencei jelenlétünkről adnak hírt. A „-fa”, s „falva”, „halom”, „vár”, „kő” összetételű helynevek gyakran istentiszteleti helyet is jelölnek.¹⁶

Nevéhez kapcsolódik a *patak* szavunk, mint a teremtő Életvize. Ilyen értelemben azonos b.sz., vizes közegű nemzést jelentő szavunkkal is.

A *pitteg-patog* szócskák tűzzel, égéssel kapcsolatosak.

Beseny nevű helységeink a besenyők Napistenének tiszteleti helyei lehettek, s ugyanígy hegysége, a Besztercei Havasok is.

Igen fontos volna e tárgyban Erdély földrajzának, hagyományainak ezen kapcsolatait feldolgozni.

ELŐD

Előd neve mai magyar értelemezésben valakinek az őst jelent, azt, hogy elődje volt valakinek. Ha visszavetítve is ezt az értelmezést adjuk a vezérek sorában másodikként említett vezérnek azt jelenti, hogy nem tudjuk az igazi nevét. Ezt viszont nem fogadhatjuk el anélkül, hogy ne tisztáznánk: kinek az elődje. Nevének összetevőit az ősi névalkotások szabályai szerint kell vizsgálnunk.

Az El, Él szógyök a ma is használt Élő Isten nevéhez vezet. Az egymássalhangzós Élő név a Nagyistent jelöli. Fennáll a kísértés, hogy az Él szót idegenből származónak véljük. Ez ellen szól viszont egy korai írásos emlékün, a Halotti Beszéd, ahol az „Élő” szó isten értelemben használtatott: „...mennyi malasztban teremté **Élő** mi ösünket.”¹⁷

A hozzá kapcsolt „öd” szócska lehet képző, mint az Ég és Egyed esetében, ahol az „ed” részecske kifejezi azt, hogy Egyed az Ég, az Egy-isten egy része.

Ipolyi¹⁸ említi ősi *üd* gyökünket, mint az üdv szó alapját, melynek „*üdv-vára*, stb. összetétele túlvilági léthelyekre utal”. Felhossa az üd-nap, mint ünnep szót, idő, időzés szavainkat, majd az üdülés—pihenés, üdülő=öregbedő, üdítő=hizlaló szavakat, s az üdv (salus), üdvösség szavakat.

Az Él szóval alkotott szavak:

1. fordítottja: lé, mint az élet vize, lé=lélek szavunk a vízes teremtés emlékét, a lég és lélekzet páratartalmának ismeretét is magában hordja.
2. Élő — az Isten egyik neve
3. Élet — az Isten fia fogalmát fedi.
4. él — életben van

¹⁶ Ipolyi Arnold *Magyar mythologia* II.249old.

¹⁷ Mint fent I.:71

¹⁸ Ipolyi Arnold *Magyar mythologia* II.139 és 305. old.

5. él — valaminek az éle
6. élő — eleven
7. élés — az élet anyagi feltétele, étel.
8. élemedett — öreg

Az El szóval alkotott szavak: ¹⁹

1. *első*, a Teremtés elsőszülötje, az Élet
2. *elem*. Az elem szó a teremtés alapköveit jelenti, s a teremtés erőforrása is egyben: az erőny más szócsoporthoz tartozó neve.
3. *elemi* — alap és ősz jelentésű. (elemi tudás=alapvető fogalmak ismerete. Elemi erő= őserő) Így kapcsolódik az
4. *élemedett* fogalomhoz, mely öreget jelent.
5. *Elemér, Elek* — Istenfia értelmű, illetve ember jelentésű nevek.

A következő kelta közvetítésű angol szavak tartoznak e csoportba:

1. *Eld* — öreg
2. *elk* — szarvas
3. *elder* — genus sambucus, fehér virágú, piros bogyós fák, cserjék
4. *ale* — (kiejtése: él) ma már egy bizonyos szeszital, régen *lé* értelmű volt.

Abban az esetben, ha nevét nem választjuk szét a fentiek szerint, a benne szereplő „L-D” mássalhangzók a fentiekhez hasonló eredményt nyújtanak:

1. *Előd* — mássalhangzóit a *lét* szóval rokonítják, mely szavunk a teremtés életet megelőző állapotát idézi, amikor az Ősanya, Ősanyag még Csipkerózsika szerű álmát aludta. (Ma is mondjuk: nem is élek, csak létezek...), tehát *ősi értelmű*.
 2. Szómegfordítás törvényei szerint neve *a dél, a delelő nap, tehát fényvel kapcsolatos szót, s dal szavunkat adja*. Mind a fény, mind a dal hullámmozgással terjed, a közvetítő anyag segítségével. Őseink hite szerint a teremtés maga dal. E hit Előd nevében is jelen van. Ő saját maga is a Teremtésben jelen lévő dal része.
 3. Dal szavunkhoz tartozik a Táltos fogalomkör:
 4. Előd népünk Táltosa is.
- Neve mássalhangzóinak keményített alakja az R, T őstörök törzsünk szótárába tartozik, s a Túr-Turán: Nap és Földanya szócsoporthoz képviseli.²⁰ Ezzel bővebben foglalkozok a Tas címszó alatt.

Fentiekben kifejtettek szerint Előd neve is Istenfia értelmű.

TAS.

Tas nevével kapcsolatos összefüggések váratlan, s hatalmas tárháza Waddell idézett könyve, s a továbbiakban néhány meglátását kivonatos idézetben hozom, az oldalaszám megjelölésével. E szemelvényeket még gyűszűnyinek sem mondhatom, s a magyar

¹⁹ Magyar őshangjaink jelentése szerint az e hang lehetőséget, az é megvalósulást jelent (ell – él)

²⁰ Magyar Adorján *Az ősműveltség, Őstörök fejezet*.

őstörténetkutatás e fontos kellékét remélhetőleg jó fordításban adja a MTA tudni vágyó ifju honfitársaim kezébe.

Fenti író részletesen tárgyalja a Brit szigeteken talált ősi írások, majd érmék anyagának a főníciaiakkal, s még korábbi műveltségekkel való kapcsolatát. A kelta emlékek egyik jellegzetes jelképrendszere a „csésze-lenyomatos”, karikából álló írás, melyet napjainkban fejtettek meg, s váratlan azonosságot mutat a sumir körírással. Ezekben mindenütt Tas névvel találkozunk. Tas neve gyakran Makar névvel van összekötve, kiben Magor Napistenünket ismerjük fel.

Az ezzel kapcsolatos szövegek angol idézetét, s fordítását, vagy kivonatos magyarázatát az alábbiakban hozom, az összekötő szövegtől eltérő betűkkel.

243 — Five circles in the circle or cup-mark script= 5 or 50 and:

Archangel messenger Tas-ia, Tas or Tesu(b) „Man god of Induru”, „son of the Sun”, „son of Ia” (Mero-Dach or Mar-Duk „Illil”, „Adar”. Also his temple.

243. A kör, illetve csészelenyomatos írásban öt karika ötöt és ötvenet jelent.

Ugyancsak Tasia, Tas, vagy Tesu(b), Induru férfi-istene, A **Nap Fia, Ia** fia (Mero-Dach, vagy Mar Duk, Illil, Adar, s ezek temploma jelentése is van.) [A kiemelés tőlem.T.Zs.]

Tekintettel arra, hogy Waddell professzor magyarul nem beszélt, magyar hagyományainkat nem ismerte, szükséges a magyar értelmekre, kapcsolatokra külön is kitérni. Ez annál is inkább fontos, mivel Waddell a szumir-kelta kapcsolatokat a főníciaiak közvetítésével hozza a brit szigetekre. A talált néhány egyező szó nyomán ezen népeket mind „árja” népeknek gondolja; ő az árja név mögött az indogermán nyelvcsaládot érti, viszont köztudott, hogy ez utóbbi nyelvcsalád képviselői elővetős, vagy legjobb esetben keverék nyelvet beszélnek²¹, ami nem egyeztethető a szumirral, mely a legtisztábban a ragozó nyelvek közé tartozik. A jelenlegi szakirodalomban *árjáknak* nevezett népek magyar voltát dr. Baráth Tibor bőven tárgyalja műveiben. Le kell azonban szögezni azt, hogy a magyar népek egységes jelképrendszere a főníciaiakat megelőző korban már jelen volt a brit szigeteken, s az egész nyugati tengerparton. Az egész Euráziára kisugárzó ősműveltség gócpontja a Kárpátmedence. Maga a főníciai nép is pannon őstörzsünk egy késői leszármazottja.²² Az alantiakban az ősi köemlékek, pecsétek jelképrendszereivel foglalkozom.

A szemerék körökkel kifejezett jelképei szerint — melyek később a keltáknál jelennek meg ismét, s ezeket „cup”, illetve csészelenyomatoknak nevezik — **Tas jelképe az öt karika**. Az ötös szám magyar hagyományaink szerint *Magúr szent száma* is volt, s ennek egyik jelképe az ötszirmú meggyvirág, ahol a virágszirmok majdnem teljesen kerekdedek.²³ A szemerék az öt körnek a következő értelmet adják: „**Tas arkangyal**, követ, más neveken Tas-ia, Tesu(b), Induru férfi istene, **a Nap Fia, Ia fia** (Mero-Dach or Mar-Duk, Illil, Adar)”. Az idézett szerző itt bőven tárgyalja „Ia” nevének kapcsolatait, azonosítja Jó-val, s a jóval későbbi eredettel és ellentétes értelemmel használt Jahve (Jehova) névvel is. Ia, illetve Jó jász-magyar népünk, s közvetítésünkkel a sumirok Jóistene, kit Ea néven is tiszteltek. Némi értelemeltolódás észlelhető itt, mivel az

²¹ ilyen például a latin

²² Magyar Adorján *Az ősműveltség*, Pannon fejezet.

²³ Magyar Adorján *Az ősműveltség*, Magyar fejezet.

egymássalhangzós Jó a világgalkotó Nagyisten neve; fia a nap, illetve a közvetítésével megjelenő Élet már anyagi körbe zárt, s így neve kétmássalhangzós. Viszont az is kitűnik a fentiekből, hogy a **Nap nevezetett Tasnak is**, majd később ez a név a nemzetségalapító férfi nevévé is vált, a „Nap Fia” megjelölés szerint. Magyar vonalon **Magúr a Nap neve**, aki a magyarság ősapja; nevét viseli maga a nép, s annak első királya **Magor is, a Nap Fia** értelemmel. A felsorolt többi név más-más őstörzsekkel kapcsolatos. (Mero-Dah például a Marmar törzssel kapcsolatos.) Ezeket most nem tárgyalom, mert jelen tanulmány tárgyalásától távol vinne bennünket. Számunkra jelenleg fontos az, hogy a fenti idézet szerint

1. Tas a Nagyisten fia— tehát a Fény, a Nap, illetve az Élet neve
2. Arkangyalként említik, tehát népe szellemiségét ő képviseli
3. Földi szerepében a Nap fia.

249 — The pentad group of circles designated the archangel of God, *Tas-ia*, *Tasup* of the Hittites and *Da up Mikal* of the later Phoenicians (who, we shall find, is the Archangel Michael of the Gentiles.) His name *Tasia*, we shall find also, occurs freely in the Aryan titles of archangels in the Gothic Eddas (*Thiazi*), in the Vedas (*Daxa*, etc.), on Greco-Phoenician coins (as *Tkz*, *Dzs*, etc.), feminized by the later polytheistic Greeks into *Tyche*, and on the coins and monuments of the Ancient Britons (as *Tasc*, *Tascio*, etc.), and also usually associated in the Briton coins with the pentad group of circle marks, as we shall see later on.

He is represented sometimes by the pentad of circles (see Fig.39), but usually in human form (as we shall see), and sometimes winged (see Fig.40, etc. on numerous specimens, on Phoenician Coins, and on Early Briton monuments and coins, figured in next chapters.)

Kivonatos fordítás:

249. Ugyanezen öt kör használtatott a sumiroknál *Tas-ia* arkangyalra, a hittesek *Tasupjára*, s a *Da up Mikal* föníciai istenségre (aki, mint később látjuk, a kereszténység Mihály arkangyalával azonos). *Tasia* neve bőven megtalálható a Gótok Eddájában (*Thiazi*), a Védákban (*Daxa*, stb.), a görög-föníciai pénzekben (*Tkz*, *Dzs*, stb. alakban); megnőiesített változata a többistenhívő görögöknél a *Tyche* nevet kapta. Az ősi Britonoknál *Tasc*, *Tascio*, stb. alakokban jelenik meg, s itt is az ötös körrel jelölik nevét.

Tast néha csak az öt kör jelképezi (39.kép), de leggyakrabban emberi alakban jelenik meg; néha szárnyakat is visel (40.kép), számtalan kiadásban föníciai pénzekben, korai Brit emlékműveken és más pénzekben is.

Az alanti képen *Tasia* széken ül, kezében kis korsó, felette a napkereszt, fején szarv dísz és lángok éppen úgy, mint az előtte álló és tiszteletet adó férfi és nő fején is. Háta mögött egy alapzaton bika áll, hátán öt karika. A fényjelképű szarv, s a bika török-magyar törzsünk napjelképe. Tekintettel arra, hogy az öt karika a török turka hátán foglal helyet, *Tas* őstörzsi hovatartozását tisztázza minden félreértés elkerülése szempontjából.

V.4 39.sz. ábra. Pecsét Kr.e. 3000-ből. Az öt kör olvasata Tasia

Neve mássalhangzói ugyancsak a magyarok török szócsoportjába tartoznak. Alatta szarvas, vagy talán kecske. Kr.e.III. ezredből való pecsét. Tas és az emberek között egy kiskutya szerű lény. (tacsó? teremtmény értelemmel, éppen úgy, mint God-Dog, stb. esetében.) A széken ülő alakot az Úrral, a török-magyar Nagyistennel is azonosíthatjuk, az előtte álló alakokat a Napistennel és Földanyával, hiszen az ülő alak és kettejük között földi teremtmény látható.

Az alanti, Fig.40.jelzést viselő képen (²⁴Hittes amulet, Kr.e. 2000-ből, Tasia arkangyal) Tas szárnyakkal van ábrázolva, fején holdsarló, bal kezében hosszú bot, jobb kezében rövid botocska.

V.4 Fig.40. Hittes amulet, Kr.e. 2000-ből, Tasia arkangyal

Ruháján négy vonal, melyből egyenes vonalak szaladnak lefele: feltehetően a négy folyó, s az abból fakadó életvize rajza. Háta mögött hármass fonódású karika. Lábai előtt az ankh, előtte ismét egy házaspár. A férfi fején hegyes süveg, kezében hosszúszerű kereszt (keresztfa). Jobb kezén hosszú lánc, végén egy kerek korongocska. A nő a már az égei műveltségéből is ismert sokfodros ruha. Kettejük között hét karika. Fejük felett egy csillag (a rovás ezer jele), s a holdsarlóban nyugvó küllős kerék (szerintem ez is a kezdet jele; vonatkozó szavai a gúzs, kusza.²⁵).

A könyv írója a fenti köröket a következőképpen magyarázza: négy kör az anya jelét, három kör pedig a halál jelét adja, s így a halottakért esedezik a két ember.

A korábbi körjelek magyarázatánál a hét karikának viszont a következő jelentése van: 7 vagy 70 (Sissum Imin, Akkad Siba, sumir fonetikával az AS jele). Ezt még a

²⁴ Waddell 40.sz. ábra

²⁵ Magyar Adorján *Az ősműveltség Kazár fejezete.*

következő értelemmel is magyarázza az író: „Tas mezeje”, „főváros (=Himmin, vagy Ég, menny, s a gótok hetedik mennyországa?)”

Tekintettel arra, hogy Tas háta mögött az állandó körforgás jele van, s a hetes szám a végtelent jelenti, magam inkább ezt a magyarázatot fogadom el; különösen tekintetbe kell venni, hogy a hét kör ezen a pecséten nincsen egymástól észrevehetően elválasztva. Ugyanakkor a körök a Göncöl-szekere rajzát is adják, amit a szumirok „Boldogasszony szekérének” is hívtak, Dr. Bobula Ida gyűjtései szerint. Szerintem tehát a szárnyas alak Tas Napisten jelképe, az előtte álló férfi nevének e világi hordozója. Kezében a naptól pattant földi tüzet jelentő keresztfa, karján a korok láncolata. Tas és fia között az élet jele, a férfi és nő közötti csillagvilág az anyagiség jelképe. Hittes érme kb. Kr.e.2000-ből. Az AS olvasat jász népvnevünket, s a korábbi „Ja fia” a jászok Jó-istenének nevét adja.

Pecsét Kr.e. 3000-ből. Az öt kör olvasata Tasia²⁶

V.4, Fig.41. Cyprus, Kr.e.3000, föníciai pecsét, Tas olvasattal

41. ábra: Turul, jobb szárnya alatt egy jobbkéz, „Ta” olvasattal, alatta hat kör (két koncentrikus körből állnak) olvasata AS, bal szárnya alatt hal és kecske.

A hat kör hangértéke AS, s alkalmazzák a Tengeri vihar szellemére is. Azonos a Mer, Muru, Marutu, az akkád Ramman, Adad, s a szanszkrit Maruta istenség jelével is. Az író „Naphal” („Sunfish”) és Napmadárként („Sun-bird”) említi a rajzon lévőket.

A „TA” olvasatú szótag tenyér szavunknak is első szótagja.

Az AS szó magyar nyelvünk Ős szavával egyezik. A „M-R” mássalhangzós csoport marmar őstörzsünk szótárába tartozik, s márna halunk neve is ide sorolandó. Kazár őstörzsünk „kecsge”, csillogó értelmű hala és a „kecske” nyelvi egységbe vonja a képet, mindegyik fényt jelent. Alanti jelképek marmar és kazár őstörzsünk jelenlétéről beszélnek. (Zárójelben említem, hogy a Ta-As összeolvasása a *tesz* igénket jelentheti, a teremtő kéz képe is ezt jelképezi.)

Tekintettel arra, hogy a hat karika nem egyszerű, hanem két egyközpontú körből áll e pecséten, évszámot is jelölhet. Egy külső és egy belső körből álló, egyközpontú karika a 36.000 számértéket, s egyúttal a végtelent is jelenti sumir körírással. E kép számai tehát egyenlők a $6 \times 36.000 = 216.000$ évvel.

Ezen „egyközpontú karikák” viszont teljesen fedik a magyar karika, gyűrű képét is, s kor olvasata is helyes. Csillagász szakembernek kell a fenti hal, madár, kecske képeket csillagászati korokba helyezve megfelelő magyarázattal ellátni.

Az alanti képen hét karika, alatta hal, alatta csillag: a hét az eget, a kecsge csillogást, fényt jelent csillag szavunkkal együtt. Szerintem: a mindenségben (hét karika)

²⁶ Waddell 39.sz. ábra

megjelenő „nagy hal”, illetve kecsége a Tejútát jelképezi, a csillag napunkat, hiszen őseink tudták, hogy a nap is a tejút csillaga. Fény, csillogás van kihangsúlyozva, s a fényes eget jelenti.²⁷

V.4, Fig.42 Sumir, hittes és föníciai rajz, a hét kör eget jelent

254. The cups on these Trojan amulets (Fig.31. pp.238.) and reduced sometimes to dots on the smaller ones, it will be noticed, are arranged sometimes single (1=God, The One), but usually in groups of 2(=The Sun), 3(=Earth or Death), 5(=Archangel *Tas* or „*Tesub Mikal*, who, we shall see, is the Archangel „Michael”); whilst 7(=Heaven) and 4(=Mother, quarters or multitude”) are also not infrequent. The Crosses figured are in the form of the **True Cross in elongated form (which is seen in a in the Figure to spring from the rayed Sun)**, or equal-rayed of St. George’s Cross shape (d or g) or as Swastikas (straight footed c,e,f etc., or curved footed a, b) and it is significant that these *early Trojan Sumerians prayed to God and to his angel-son Tas or Tasia, to resurrect them through the „Wood” Cross of which they figure the effigy or their amulets.* And we know, from the old Sumerian psalms, that the Sumerians credited the Son of the Father-god — („The Son *Tas* or *Dach*” or „*Mar-Duk*”) with resurrecting them from the dead, as in the following line:

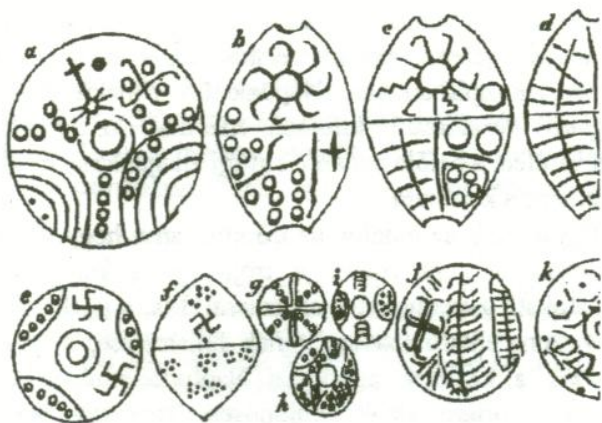
„The merciful one, who loves to raise the dead to life *Mar-Duk*” (Son *Tas*).

Kivonatos fordítás.

254. Ezekon a trójai amuletteken (31.kép, 238.old.) úgy találjuk, hogy a kerek jelek néha csak pontokká vannak zsugorítva a következő értelemmel: 1=Isten, 2= nap, 3=föld és halál, 5=Tas arkangyal, vagy **Tesub Mikal**, aki, mint látni fogjuk **Mihály arkangyallal** azonos. 7= az ég, 4= anya, negyede valaminek és sokaság. A keresztet a hosszúszerű kereszt alakjában rajzoltattak, s ezen **hosszú szárú kereszt, mint látjuk a képen a sugarakkal rajzolt napból pattan,** vagy egyenlőszerű, un. Szent György kereszt (d és g), vagy swastika szerű, vagy kerekített, vagy egyenes lábú; igen fontos észrevenni azt, hogy ezek a **kora-trójai sumirok Istenhez, s angyal fiához Tas, vagy Tasiához imádkoztak**, hogy támassa fel őket a keresztfa segítségével, s éppen ezért a kereszt képét amulettjeiken is viselték. S tudjuk az ősi sumir zsoltárokból, hogy a sumirok az Atyaisten fiának tulajdonítják a halottak feltámasztását, mint a következő sor mutatja:

„Az Irgalmas, aki szereti feltámasztani a halottakat, *Mar-Duk* (Tas az Isten fia)”

²⁷ L.A. Waddell, *The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons (A britek, skótok és angolszászok föníciai eredete)*, 251. old.

V.4, Fig.31 Trójai amulettek.

Trójai érmék.²⁸

Magyarázat:

Fenti szöveg „pontokká zsugorított írása” mai napig is használatban van népünknel, de a pontok ma már a latin betűs írás vonalát követik. Ósidőkben — amint azt Kezdeteink című tanulmányomban bőven kifejtettem, — ez a „pontozott, vagy bütykös” írás, amit én „mag” írásnak, jelképnek, hívok, magyar őstörzsünk jelenlétéről beszélt, a barázdás rajzzal együtt..

Tas nevén kívül kihangsúlyozom az angol „*wooden cross*”, szó szerinti fordításban „fakereszt” kifejezést, mely tehát csupán egy fából való keresztet jelent. Magyarul viszont egészen más értelme van: **a keresztfa, külön szóval alkotott fogalom, s nyugati szomszédainknál ismeretlen szó.** Nálunk viszont napjainkig is él ez a kifejezés, s az egyházak is átvették e szóhasználatot egyházi énekeikben: „A keresztfához megyek, mert máshol nem lelhetek nyugalmat lelkemnek.” Itt Istenfia Jézussal kapcsolatos a keresztfa gondolata. Fentiekben viszont (ott a szöveget alá is húztam), s ez igen fontos: **a keresztfa, tehát a megnyújtott szárú kereszt a naptól származik.** Ősi napábrázolásunk a kör, a napot jelenti; a fény és életszikrák az egyenlőszárú kereszttel jelöltettek, s szerintem a fény kereszt irányú terjedését jelentik. (Erről bővebben Kezdeteink című tanulmányomban írtam.) A belőle pattanó, földön gerjesztett szikra eszköze a keresztfa, az e világban megjelenő fény jelképe. Népünk ugyanakkor fenntartotta azt a tudatot, mely szerint minden, ami e földön létezik, a Napból, s végső fokon Istentől származik.

Népünk jelképtárában tehát az egyenlőszárú kereszt magát a fényt jelenti, ami a teremtés alapja is, s ez állandó forgásban, mozgásban van. Népünk ősi emlékü imáiban a „*forogjatok keresztetek...*” kifejezés erre utal. Az egyenlőszárú kereszt vetülete a belőle pattanó, anyagi világunkban megjelenő fény, jelképe a keresztfa.

²⁸ Waddell 31. ábra

Ugyan ezen az oldalon az író kitér arra, hogy kezdetben nem hozták a kora sumir, a trójai és a kelta „csésze-lenymatokat” összefüggésbe egymással. Ma, a jelek megfejtésekor viszont elkerülhetetlen ennek felismerése, s annak is, hogy ezek a körjelek mindig a Naptisztelettel kapcsolatos szövegekre korlátozódnak, különösen Trójában. A sumir körlenyomatok Kr.e. 4-3000 közöttiek. E körjelek szoros összeköttetésben állanak a keresztfa, s a horogkereszt képeivel, melyek mind az Egyistenhez szóló, feltámadásért esdeklő imákat jelképezik. A réz és bronzkorszakban ezek a szent jelek majdnem kizárólagosan csak a *hittes* és *főniciai* sírokból találhatók; Britanniában a kerek csészelenyomatok írás is majdnem mindig temetkezéssel kapcsolatos.

Ezen túlmenően igen fontos figyelni arra, hogy ezt az írásrendszert Trójában Waddell *korai sumirnak* mondja. Tehát a kialakulásban lévő *Tróját ősnépünknek tulajdonítja*, ahol a Napisten neve Tas. Azt is igen fontos észlelnünk, hogy magának Trójának a neve török őstörzsünkhöz és a Kárpát-medencéhez vezet. Az onnan kiáradó magyar népek vitték tehát magukkal műveltségük alapelemeit: vallásukat és írásukat, s rakták le Trója alapjait.

A fenti „a.” jelzésű képen a magyar mag és barázda-jelek népünk jelképrendszerére utalnak éppen úgy, mint a „b.” mag és villás jelképei a palóc-magyarokéra.

353-4 — Kivonatos fordítás: Brit pénzekben nevének következő változatai vannak: Tas, Tasc, Tasci, Tascio, Tascia, Taxci, Tcvi, Tascif, Tascf, Tasciovan, Tasciovanni, Tigio, Dias, Deas, Deascio.

Sumerben Taxi, Takhi, vagy Dias, Ta-xu, Tas, Tuk vagy Duk neveken említik. Hittesben Tash-ub (vagy „Az eke Tas-ja), Teisbas, vagy Dhuspuas a Van-i feliratokban, s Su-Tax, vagy Su-Takh (vagy Tax a vető”); ő a filiszteusok Dagon istensége. Az indiai Védák Tvasht, vagy Taks, Daxa, Daksha néven említik, mint Teremtő Napistent; vele kapcsolatos a ló, mint napszimbólum. Főniciai és görög-főniciai pénzekben Ciliciában Dioc, Dzs, Dek és Theoys néven említik, s a kimondottan csak főniciai pénzekben Dioc, Dks, Thios, Tes, Theas és Theac néven.

“And significantly the name ‘Tasc’ still survives in the Scottish Task for ‘Angel or Spirit.’ And he is presumably the ‘Thiazzi’ or Ty giant warrior assistant of Thor in the Gothic Eddas, the Tuisco of Saxons and Germans, who gave his name Tues-day, the ‘Tys-day’ and of the Scots — for which the corresponding French name ‘Mar-di’ seems to preserve his Sumerian synonym of ‘Maru’ (or Mar-duk). The Greek title of ‘Dionysos’ (or Dionusos of Homer) hitherto inexplicable, now seems to be possibly the Sumerian synonym for Tas as ‘Ana-su’ or ‘The descending God’ presumably to denote his angelic messenger function, with divine prefix Di (the Sumerian Di, ‘to shine’) and hellenized into ‘Di-onysos.’ Sumerian synonym for Tas as ‘Ana-su’ or ‘The Descending God,’ presumably to denote his angelic messenger function, with divine prefix Di (the Sumerian Di, ‘to shine’) and hellenized into ‘Di-onysos.’

As the patron saint of Agriculture, Corn Spirit and Heavenly Husbandman or ‘Spirit of the Plough,’ Tas or Taxi, who, we have found, figured with the Plough in the Early Hittite rock-sculptures (fig.62, p.340), bore in the Early Sumerian (or Phoenician) inscriptions the title of ‘Dasi of the Spear of Ploughshare Produce’ — wherein the word for ‘Spear’ (Gir, the old English Gar) is poetic for ‘Plough’; and the word for ‘Fruit sprout produce’ is pictured by a ploughshare, Lam, which is presumably the Sumerian source of the name of the Scottish Early Harvest festival ‘Lam-mas.’

Kivonatos fordítás:

Igen jelentős az, hogy Tas neve „Tasc” alakban fennmaradt a skót Task szóban angyal, illetve szellem jelentéssel. Feltehetően Tas nevéből származott Thiazzi, vagy Ty óriás neve, aki a gót Eddákban Thor harcostársa; a szászok és germánok Tuisco nevében, akitől az angol Tues-day (kedd) szó származik, a skót Tys-day-el együtt; ennek megfelelője a Francia Mar-di, mely látszólag megőrizte a sumér Maru (vagy Mar-duk) nevet. A görög Dionysos, vagy Homeros Dionysosa, mely név eddig megfejthetetlen volt, most úgy tűnik, hogy a Sumir Tas, vagy Ana Su, a „Leszálló istenség”, mint angyali küldött neve, az istenséget jelentő „Di” prefix-el van összekötve (a sumir di=fénylik), mindez hellenizált alakban.

Mint a földművelés védőszentje, Gabona Szellem, vagy Égi állattenyésztő, vagy mint az „**eke szelleme**”, Tas, vagy „Taxi” gyakran ábrázoltatott a hittes köfeliratokon, s a kora sumir, vagy föníciai írásokban, ahol „**A lándzsa és az eke Dasi-ja**” nevet viseli; itt az óangol lándzsa szó (gir) megegyezik a sumir gar=eke szóval. A gir szó ma már csak költői alak az angol nyelvben.

A „gyümölcs-csira teremtő”-nek fordított sumir „Lam” szót őrizte meg a skótok korai aratási ünnepének Lam-mas nevét.

Itt megjegyzem, hogy az angolban a „mas” szót a mass-ból eredeztetik latin közvetítéssel,²⁹ de nem tudják, hogy végső fokon honnan származik. Magunk felismerjük szemere szócsoporthoz tartozását, mint Szemúrral kapcsolatos szót. A latin eredetűnek hitt „*mise*” szó a **mizse, búza értelmű szavunkkal rokon**, s valószínű, hogy valaha **Szemúr tiszteletére rendezett aratási ünnepet, vagy annak szertartását jelentette.**

Tas angyal szerepe tündér képzeteinkkel is azonosul, mely az óriásokkal együtt a brit szigetek indogermán népek előtti ősműveltségéhez tartozik, s tőlük máig is nemcsak idegen, de sokszor ellenséges érzülettel is gondolnak az „óriásokra”.

A fent említett skót Thiazzi és Ty óriások Tassal való kapcsolata magyarázhatja meg a kétbotos óriásnak, a *Wilmingtoni Hosszú embernek* kilétét. E „Hosszú ember” hatalmas rajza egy folyó felé sétáló alakját örököltette meg történelem előtti időkben. Kezében két bot. A két botot aranypálcának, illetve napsugárnak tartom. Az alatta lévő folyó az élet vizét jelenti ott éppen úgy, mint ahogyan a Kárpátmedencében Tisza folyónk is Tas nevével kapcsolatos. A Marmarok Maros folyója, a kunok Don és Duna folyói is hason jelentésűek.

Magyar Adorján kitér arra, hogy az őstörök Turán szót Tezánnak is ejtik. Az etruszk Földanya: Turán, Tas istenségünkkel van tehát kapcsolatban. Túr és Turán, vagy Tas és Tezán a Nap és Földanya őstörök-magyar nevei. Az Arthur legenda ezen őstörzs hitvilágának része. Az Eddák Thor istensége ismét őstörök napisten név, s bővebben Magyar Adorján munkája tárgyalja.

A skót Tys név, a belőle származó Tuesday viszont Tason túlmenően a tűz fogalmával is kapcsolatos. A sumir Di is a *gyúl* szócsoporthoz és fogalomkörhöz idézi. Ugyancsak ide tartozik a *dics*, *dicső*, eredetileg fényest jelentő szavunk is. A Kárpátmedencében *Dés* és *Decs* helységek is Tas nevét viselik.

A lándzsa és eke, a védelem és építés eszközei Napistenünk feladatait jelöli meg, de csak magyar nyelvünkben alkot e kettő nyelvi egységet: *ég, ék, eke*. A skót, s angol nyelvekbe átment gir, gar szó a magyar kör egy változata, s az ekével nehezen hozható

²⁹ Az *American College Dictionary* szerint a VL messa, L missa eredete bizonytalan.

értelmi kapcsolatba, hacsak működésében nem: kör alakban vágja a barázdát, fordítja ki a rögöt, s maga az ekevas is görbe. A latin *ager* szó szántóföldet jelent; itt a „ger” nőiségi szócska alkalmazása a szántóföldre igen helyes.

A korábban említett Lam, mint a gyümölcsstermelés istensége fogalmilag a kizárólagosan magyar *Gyümölcsoltó Boldogasszonyunkkal* kerül kapcsolatba. A Lam név maga viszont Álmos nevéhez is kapcsolódhat, álom magyarázattal, a marmar-magyar szócsoport szavai szerint. Ide tartoznak a mellő, málé, len, anyagi szavak. Lemberg város neve talán ugyancsak e gondolatkörbe tartozik.

Márna, merül, majd a latinok szótárában fennmaradt *mors*, *maris* szavak a tenger, a merülés és a halál szavai. A fent említett francia *Mar-di* is marmar őstörzsünkkel kapcsolatos, s nem kellett a sumiroktól örökölniük, hanem a mármárosi marmar-magyar törzstől.

A 355. oldal angol szövegének kivonatos fordítása:

Az Ogam kövön található jelek között jelentős annak felismerése, **hogy az eke mindig Tas jelképe volt, a holdsarlóval együtt szerepeltetve.** Maga az Ogam felírás a következőket mondja: „B(i)l Tachab, vagy Taqab (vagy Tashub) Ho Ra. A megfejtést így adja a köynv írója: „To Bil (and) Tachab, Ho raised (this)”. (Bilnek és Tachabnak emelte ezt Ho.)

Ez a név viszont már átmenetet jelent **Huba vezér** nevéhez, s ezen címszó alatt tárgyalom tovább.

357. oldal: A kassiták naptisztelete Tassal volt összeköttetésben: keresztfa és kecske jelenlétében ábrázolják, s a kereszt jele alatt szánt és vet. Nevéhez kapcsolódik a Brit Don-völgy földművelésének megalapozása a Kassi-főniciai és Partolon népek hatására, s ez az a terület, ahol aránylag nagyszámú bronz szikét találnak a régészek. A legnagyobb ilyen lelőhely neve Arreton, amit az idegen író árjának magyaráz. Ugyan itt van a Tas és Mihály tisztelet két, Szent Mihályról elnevezett forrása, mely a Newton köhöz³⁰ tartozó templom közelében van.

.....Érdekes megjegyezni, hogy Ptolemeus *Geográfia* című műve a kora keresztény századokban e területre a „tezaloi” nevű törzset és Taxialon nevű települést teszi. Valószínű, hogy ezen emberek a mai „Dyce” (ejtsd: Dicse) nevű helység közelében lehettek, a kőkörök közelében, melyek a mai Aberdeentől négy mérföldnyire vannak. Ez utóbbi Dyce nevet feltételelesen rokonítja Dauch, Tuach nevekkel, melyek rokonságban vannak a „Taixalon” ptolemeusi névvel. A Friesland közelében lévő Texel sziget, az Angol-szászok hona ugyancsak felmerül nevével kapcsolatban. Fontos megjegyezni azt is, hogy Aberdeen város címerében **kereszt, s három gabona-szár van. Ez ismét a régi, gabonatermelő istenség, Tas emlékét őrzi.**

358 Aberdeen székesegyházát viszont **Szent Machar**, vagy Szent Macker tiszteletére nevezték el, aki Tochanna néven is ismeretes; nevezték még Mocumma és Dechonna néven is, de „Machar” a legismertebb alakja.

Fentiekből kitűnik, hogy Napisteneink neve mindig a földművelés, s a földművelő szerszámok megjelenését jelenti egy addig elmaradott műveltségi fokon álló csoport körében. Az „eke Tas”-ja ismételten emlékeztet a magyar ég-ék-eke szavak összefüggéseire. Napistenkénti ábrázolása megőrizte azt, hogy a kereszt jele alatt szántott

³⁰ Rajzát és leírását a későbbiekben hozom.

és vetett. Népünk szokásai között itt ki kell emelnem, hogy a szántás, és főleg a vetés, noha könnyű munka volt, mindig a férfi munkái közé tartozott, s ima számba ment: ezt mindig kalap-levéve végezték. S a korábban ismertetett őskorban is már keresztfa árnyékában veti, s aratja gabonáját.

Igen fontosnak tartom, hogy a kőkörök közelében lévő helységet „*Dicse*” néven nevezik, mely magyar *gyúl és dics* szavunkkal kapcsolatos; mindkettő e fontos naptiszteleti helyre kiválóan alkalmazható. A korábban említett *Decs, Dés* helynevek hason műveltségi kor termékei.

A három gabonaszár, mint Tas jelkép a magyarok szent számával, s a szemerek hatos számrendszerével van kapcsolatban. A gabonaszem is szemere jelkép.

Tassal kapcsolatban megemlíteném, hogy a görögök feltámadó istensége Attis is Tas fogalomkörű.

Tolnamegyei barátnőm, Cseri Erzsébet figyelmeztetett itt Paks őstörténeti vonatkozásaira. Különösen fontos a Paks környéki Sánc hegy, s körülötte lévő helynevek. Ezek között fontos a „Faluhely” nevű rész, ahol valaha falunak kellett lenni, a Duna árszabályozása előtt. A fenti Sánc-hegy alatt egy „S” alakú árterület volt, felette pedig egy árokrendszer. Valaha Faluhelynél a víz alulról visszafolyva ezeket a folyóágakat táplálta vízzel, melyeket a halak ívására használtak, árvíz idején pedig természetes levezető és biztonsági szelep volt, s így nem volt szükség sem halastavakra, sem pedig sáncokra. Mindezt a Duna-szabályozás tönkretette.

Feltételezésem szerint — s itt csakis a név alakja után beszélek: Paks neve kabar őstörzssel kapcsolatos. Mindez további kutatást igényel. Tas viszont kecskebak kíséretében van gyakran ábrázolva, s a bak kabar őstörzsünk jelképe volt. A kecskebak balatoni és a Dumuzi legendában is nemcsak fény-, de vízjelkép is. Zalai halászok a Balaton hullámaint „kecskének” hívják, s ezért is nevezték el a Balatonban található congeria kagylók maradványait kecskekörmöknek. Dumuzi „azúrkék szakállú kecskéi” viszont árvizet indítanak el.

Tas neve kapcsolatban van a következő magyar földrajzi nevekkel:

- a. Tisza
- b. Tata ősapa jelentéssel. Tudjuk, hogy a jégkorszak emberének Tata volt egyik főszállása.
- c. Tátra, melynek régi neve Tatúr. A Tátos — Tata atya értelmű összefüggéseivel kapcsolatos Tata helységnevünk, mely a legősibb európai település. Közelében van Vértesszőlős, mely őseredetünkkel kapcsolatos.
- d. Taszár
- e. Tusnád, Dés, Decs
- é. Tas
- f. Fordított alakja: Csitári hegyek
- g. Tátika: hegyek nevei, egy a Balaton mellett
- gy. *tátika*: virág. Színe sárga. Vad fajtáját *gyújtoványfű*nek hívja népünk, ami ismét a gyúl igével, tehát a tüzzel és nappal kapcsolatos
- h. tűz összetételű helynevek.

Magyar Adorján Ősműveltsége kitér az Etruszk Turán nevű földanya Tezánként is írt nevére amint azt korábban tárgyaltam, de kapcsolatba hozza hímnemű változatának Tuscan, Tűzkán nevét tűzember, **tűzkirály** jelentéssel a Napistennel is. Ugyan ide sorolja Tur, Tor, Turuk napistenségek neveit is. Ezek jelképe sokszor a villám, szavuk a dörgés,

mennydörgés, s e szavak mind őstörök szócsoporthoz tartoznak. Megemlíti a latin Vulcanussal való azonosságának lehetőségét is, akkor viszont a leszálló nappal, s a föld mélyében lévő tűzzel azonosul.³¹ Ez utóbbi feltevés megmagyarázná a Newton kő szigonyának Tassal való kapcsolatát, melynek képét és összefüggéseit később idézem.

Tátosaink, vagy táltosaink, Tudóink népünk szellemi irányítói. Táltosokkal kapcsolatban a következőket hangsúlyozom: Ipolyi Magyar Mythológiája 206. oldalán (ad I.) a következőket idézi: „Theophylaktos (7,8) mondja, hogy a turkoknak papjaik vannak, kik a jövőt tudtokra adni állítják. Régi nyelvünk fentartá még a táltos papi nevet, e szerint a táltosok a régi pogány magyarok bölcsei és papjai....A bécsi codexb. (N.E.1.96,99,109) Dániel 2 és 4 fejezetében a vulgatai szöveg idegen papi nevezetei között, a magust ezen saját pogány papi nevünkkel találjuk fordítva: **'Parancsola kedeg kiral hog egbe hivattatnanak az oltaron nezoc.... hog kiralnak megjelentenenec almait; és: a titkot, mellett kiral kerd, a bolcsec, taltosoc, oltaron nezoc nem jelenthetic.'**” Ipolyi kitér arra is, hogy a táltos és tátos szavak gyökere a *tat, tata, ata* változatokhoz is vezet. Ez utóbbi szótöveget igen ősinek tartja, mert atya értelemmel számos más nemzet is átörökölte. Ide vonatkoztatja *Budha tat=atya nevét*, az egyiptomi *Toth*, a föníciai *Tautost*, ki az emberiség tanítója, s mintegy Isten és ember közötti kapocs szerepelt; a Káld *Thaute, Theutus*, a gall *Theutates*, germán *Tuisto* és *Tuisco* mind ősatya jelentéssel mentek át az emberiség szótárába. Magyar vonatkozásban a *táltosok* voltak népünk *dalos* tanítói.

E tekintetben igen fontos megemlíteni a kínaiak hitvilágába tartozó, csodálatos körülmények között születő Lao-tsze nevét is. Ő a kínaiak nagy tudósa, s tanítványai az **„Égi Tanító”** nevet adták neki. Hitük szerint Lao-tsze öröktől fogva volt, **Tao** nevű Egyisten fia; egy „fekete madonnától” született, kinek feketesége oly csodálatos és gyönyörű, mint a fekete kvarc-kristály („jasper”). Az elemek születése előtt már jelen volt, az Örök Tökéletességben, s a lélekzet őse. Ő formálta az eget és a földet.³²

A fentiekben ősrégünk már romlott változatával találkozunk, melynek néhány eleme viszont még tisztán felismerhető: az Egyisten neve egymássalhangzós, s a csodálatosan fekete őszanya megőrizte népünk Nagyasszonyának, az Ős Világúrnek az emlékét. Számunkra fontos, hogy Tao-tsze képviselői tátosainkkal együtt a *tudók és tanítók osztályát* képezték. E név ismét Tas és az őstörök gondolatkörhöz és nyelvi összefüggéseikhez vezet minket. A korábbiakban láttuk, hogy népünk megőrizte a földi élet előtti lét emlékét is.

Fentebb tárgyaltuk, hogy Tas, mint gyümölcstermelő azonosul a sumir és skót hagyományok Lam istenségével. Budha földi helytartója, **„a tartarok főpapja** a Dalai Lama címet viseli, aki Buddhához hasonló hatalommal áldhatja az emberiséget.”³³ Itt fontos megjegyezni, hogy a tartarok főpapjaként van említve, s ez a **„dalai”** szóval együtt nemcsak őstörök törzsünk szótárába tartozik a Tas szóval együtt, de kapcsolatos a *Táltos* hagyománykörrel is. A „lam” szó viszont tisztiséget, méltóságot jelent.

Fentieket összegezve: Tas vezérünk neve a Napisten egyik nevével azonos, s mind a felkelő, mind a leszálló napot is jelenti. Mint az „ekés” Napisten, népét földművelésre,

³¹ Magyar Adorján *Az ősműveltség*, 647. old.

³² T.W.Doane, *Bible Myths and their Parallels in Other Religions, (Bibliai mithológiák és más vallásokban található párhuzamaik)*, 120. old.

³³ T.W.Doane, *Bible Myths and their Parallels in Other Religions, (Bibliai mithológiák és más vallásokban található párhuzamaik)*, 118. old.

gyümölcsstermelésre, állattenyésztésre tanította. Ő volt népe atyja, táltosa, tanítója. Nevének híre az ismert világon mindenütt tiszteletnek örvendett napkelettől napnyugatig. Népe magyar eredettudatát mindenkor megtartotta, s Tas napistent Magor napistennel azonosnak tartotta.

HUBA

Huba vezérünk neve a kabar őstörzs Teremtőjének Habúr nevéhez kapcsolódik. A föníciai emlékekkel kapcsolatban neve az alantiakkal kapcsolódhat:

Kivonatos fordítás:

A Newton kő — a fejnél lévő Ogam felírás szerint — állítója Hu, akit a Cymric³⁴ „Hu Gadarn” névvel hoznak összeköttetésbe, illetve egy föníciai vezér Hu nevével. Feltehetően Hu volt az első Aegei bevándorló a Brit szigeteken. Hu’ a kassiták királyi követének a neve, aki Babiloniából Egyiptomba küldetett követként, az Amarna levelek szerint Kr.e. 1400-ban. Az akkori kassita király Burna Buriash nevet viselte. Hu Tishup egy másik kassita név; Hu gyakori névnek számított Babiloniában és Syria-Ciliciában. A Newton kő készítettője, Ho így feltehetően a Kassita Barat csoporthoz tartozott, éppen úgy, mint Partalon.³⁵

(V.4:Fig.5.b.)A Newton kő, Hittes-föníciai emlékmű és írás Logie közelében Angliában.

A Newton kő, Hittes-föníciai emlékmű és írás Logie közelében Angliában.³⁶

A fenti írásos kő lelőhelye az angliai Don völgye. Fejnél ogam-felirat. Az alatta lévő, számunkra fontos jelek megfejtése a következő: a hold-alakú jegyek Tas ekéjével azonosak. A két „szemüveg”-nek nevezett kör napjelkép, a kettőt **négy folyam** köti össze, mely feltételezésem szerint **a teremtés négy erőjét** képviseli. A „Z” alakú jegy szigonyt képező vége Tas tűzisten, illetve a tengerbe alászállott Napisten jelképe. A „Z”

³⁴ Walesi

³⁵ L.A. Waddell, *The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons (A britek, skótok és angolszászok föníciai eredete)*, 356.old.

³⁶ Waddell 5.b.ábra

felső szára a Napisten növény-nevelő szerepének jelképe. Idézett könyvünk írója még a következőket mondja: „... **a holdsarló és a jogar együttes szerepeltetése a földet szántó Tas jelképe, amint barázdákat készít, mégpedig a nap járása irányában.**” Több ilyen jelképrendszerű követ említ meg *Bourtie* község közelében, melynek *eredetét a Barát néphez vezeti*, akikről viszont tudjuk, hogy avar népünk egy törzse itt is éppen úgy, mint ahogyan a Kassiták Barat csoportjának is névadója.

Fontos még tudnunk, hogy Tas és Ho nevét mind az Aegei tengeri műveltséggel, mind a kassitákkal, egyiptomiakkal is szoros összeköttetésbe hozza. Ezek ismét kárpátmedencei őshazánkon túli legközelebbi szállásaink. Egyiptommal kapcsolatban meg kell említenem azt is, hogy Kézai Simon volt első történésziünk, aki művében (1:1) megőrizte azon történelmi adatot, mely szerint Nimród, illetve a Tigris és Euphrates vidéki műveltségünk embere építette később az egyiptomi piramisokat. E feljegyzés azon korból származik, amikor a mai nyugateurópaiaknak fogalmuk sem volt ezen műveltségek létezéséről. Waddell könyve viszont Kézai igazát most ősi írásokkal támasztja alá.

A Newton kő rajzával szoros összefüggésben van a Pisannaya Gora, Minusinsk vidékén talált sziklarajz képe, amit alant mutatok be. A képen hatalmas üst, s mellette két ember rajza látható. A jobboldali ember egy félholdszerű tárgyat tart. A Newton kő hasonló alakú rajzát ekeként magyarázza az író.³⁷ A baloldali ember balkeze villám alakú, jobb kezében az esztergomi oroszlánképen látható, s ahhoz hasonló élőágat tart. A hatalmas üst hun gombadísze helyett hármas tagozódású levélcsoport látható, s négy vonal. Az üst magyar jelkép-rendszerrel anyaságot, befogadóképességet jelent. A négy vonal a négy folyó, amit magam részéről a *Teremtés négy elemi erejével* azonosítok, s csak később vált az e földi négy folyam jelképévé. A levélké az életet jelképezik. Addig, amíg a hunok a gomba alakkal díszítik üstjeiket (kun, kum, gömb), addig az itteni levélke lehet Palóc levél, illetve életjelkép. Az e képet magyarázó író a képen látható emberek kezében lévő tárgyakat egy tehetségtelen rajzoló készítette levesmerőkanálnak és horognak ítéli.³⁸

A kép szerintem mai, négyfolyós címerünk egy korai rajza. A mellette álló két ember, a címer melletti két angyal, illetve fénylény, két különböző törzs Napistensége. Az ekés, földművelő jelkép a magyarok Napistenére Magorra, a zöldágas gyümölcsstermelő jelkép a palócok Napistenére, Bálra utal. Jobb keze villámban végződik, s emlékezetünkbe hozza a hunok Isten Ostora elnevezését, valamint Petőfi Sándor egy költeményének gondolatát: Ostort fonok, lángostort, s megostorozom vele a világot. Itt tehát mind a rajz, mint a gondolati tartalom a palóc Bál alakját a hun népcsoport egy ágához kapcsolja.

Mai címerünk mellett, a címer való jobboldalán *makkos* tölgyfa utal a mellette lévő angyal *Magúr* szerepére. A való baloldal viszont Bál lombos fáját őrizte meg. A fenti üstön látható hármas tagozódású levélcsoport idővel a címer belső jobb oldalára került „hármas határhegy” név alatt, szinte egybeforrva a kettős kereszttel. *A szkitáktól örökölt hindu mythologia szerint a hármas levél „ a Vila-fa, illetve Bel-fa levele”* mondja

³⁷ L.A. Waddell, *The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons* (A britek, skótok és angolszászok föníciai eredete),

³⁸ T.W.Doane, *Bible Myths and their Parallels in Other Religions*, (Bibliai mithológiák és más vallásokban található párhuzamaik) 326.old.

Doane.³⁹ Az idegen író nem is sejtette, hogy a *Palóc ősanya Vilona, jelképe a fa villája, s napistenük Béla*. Tehát más szemszögből véve is, az élőfával ábrázolt alak Palóc őstörzsünk Bélája. Az Oroszországban talált, üstöt ábrázoló rajz tehát magyar és palóc őstörzsünk ottani jelenlétét is elárulja. A lelőhely neve besenyő őstörzsünk valahai jelenlétéről beszél. Maga az üst, mint víztartó edény az ő jelképrendszerükbe tartozik.

A harci életmód járulékeként kialakult pajzsok előtti kora az Élet edényén tüntette fel egy-egy nép életfontosságú jelképeit.

Pisannya Gora-i sziklarajz⁴⁰

Későbbi címerek megtartották az üst kerek aljának rajzolatát, mint például Sárvár címere.

Huba

Huba neve kabar-magyar őstörzsünkkel kapcsolatos. E törzs jelképes állata a bak, Napistenüket ezzel jelképezték, s Bakúr címen tisztelték. Ő volt a sötétséget áttörő nap jelképe. Megtermékenyítő hatását viszont már vízhez kötötték, s e szerepében Habúr a neve. Mind a Kárpátmedencében, mind a Folyamközben van Hab, Habur nevű folyó. E név nőiségi változata a magyar kebel, köböl, s minden befogadni tudó közeg nevével kapcsolatos. Kybele a kabarok ősanyja, nem csupán a nevek összecsengése miatt, de kebelekkal bőven ellátott alakja is az előbbiekhöz kapcsolja.⁴¹

Huba nevével kapcsolatos az ismeretlen eredetű angol „hub” szó, mely tengelyt, központot jelent, s általában a világmindenség képzeletbeli központjának megjelölésére használja az angol: „The hub of the Universe”, vagyis „A világmindenség tengelye” értelemmel. A név ismét csillagvilágunk felé irányítja tekintetünket. [Kramer szerint⁴² a sumirok **hét** istenének neve: Nergal, Gilgamesh, Ereshkigal, Dumuzi, Namtar, **Hubishag** és Ningiszzida, mindegyiknek külön palotája van.]

Haburhoz kapcsolódó földrajzi nevek:

1. Habur folyó a Felvidéken
2. Habur folyó a Folyamközben
3. Paks, a Duna melletti ősi település

³⁹ Mint fent, 353. old.

⁴⁰ The World of the Huns

⁴¹ Magyar Adorján *Az ősműveltség Kabar fejezete*.

⁴² Samuel Noah Kramer, *The Sumerians*, 130-131. old.

4. Habren folyó Angliában.

Huba vezérünk neve Habúr nevéhez kapcsolódik, ki a kabar-magyarok Napistene, az Ég tengerének ura. További ismeretekért Magyar Adorján Ősműveltség című műve Kabar fejezetéhez utalom az olvasót.

MAGOR, SZÉP MIKLÓS ÉS MIHÁLY

Népünk teremtője, névadója Magor, a fény, az élet, a teremtés Istene. Hagyományaink szerint tőle tanultunk meg mindent, ami életünk fenntartását mozdítja elő. Egyéb őstörzsünk más-más néven tisztelte az ugyanazon szerepű Napistent, de még így is fenntartotta Magor emlékét, mint például a pannon őstörzsből származó főniciaiak, kiknek regéi szerint a békés mesterségeket, mint például a földművelést, Magortól tanulták. Ugyan ez áll fenn Tas esetében is. Idegen, magyarul nem tudó, hitvilágunkat nem ismerő tudósok állítják egymás mellé Magort és Tas Napistent. A következőkben Waddell könyvéből idézem az ide vonatkozó adatokat, az oldalszám megjelölésével.

357-9. old. „...Mindezek bizonyítják a Don völgyi⁴³ Gabona Szellem **Tascio**, illetve szent **Mihály** kultuszát. Az is érdekes tény, hogy az Aberdeen-i katedrális ma általában Szent Machar, vagy Szent Macker néven nevezik, de Tochanna néven is ismert... s a korábbiakban láttuk, hogy a **hittesek és egyiptomiak a Mihály nevet néha Makhur, Makhiar és Mekir alakban írták....**” Később kitér arra, hogy hivatalosan ez a Szent Mackar vált a keresztény fogalomkörű Mihály nevű „szentté”, de bőven van arra bizonyíték, hogy Makar egy kereszténység előtti műveltség istensége volt éppen úgy, mint Szent András, aki Indara szerepkörét vette át. Indarának Mackar székesegyházától kicsit délre volt temploma, s itt szentelték fel az angol Don-völgye első keresztény templomát „Indara egyszülött fiának, Andrásnak tiszteletére”. Kitér arra is, hogy „szent Mihály kereszténységbe való bevezetése igen késői keletű, s első nyoma a **Hittesek városában, Jeruzsálemben** található. Jézus idejében a gyógyító vizet felkavaró angyalnak Mihályt tartották. **„Szent János a jelenések könyvében Mihályt az ég arkangyalának nevezi, s ő az, aki „a sárkányt, ama régi kígyót” számúzi,** a sumir iratokkal összhangban. Szent Pál megtiltja a kisázsiai hitteseknek az angyalok tiszteletét.”

Hadriánus **pogány** római uralkodó nyugóhelye Szent Mihálynak van felszentelve. Constantinus egy régi **pogány** tiszteleti helyet Szent Mihálynak szentelt fel a Bosphorusnál, ahol a **gyógyítások** neki tulajdonítatnak; e régi istentiszteleti helyet a hagyományok szerint az argonauták építették, s ők az **első hajós felfedezők a főniciai Herkules** vezetése alatt. Constantinus számos egyéb Szent Mihály templomot is építtetett Ázsiában, Constantináppollyal szemben. Legtöbb igen korai keresztény templom, kb. a Kr.u. V. századtól kezdve mind Európában, mind Ázsiában szent Mihálynak lett szentelve, ahol gyakran tisztán fenntartotta Zeus főisten tulajdonságait. Egy ilyen V. századi szent Mihály templomban a következő felírás van: **„Az Angyalok istene, aki a Feltámadást hozta,”** s ugyanezen szavak találhatóak a sumir litániákban, a trójai amuletteken, s a csésze-lenyomatos írásokban a történelmi kort megelőző Britanniában.”

⁴³ Itt az angliai Don völgyéről van szó, mely név ősnépeink közvetítésével került a Brit szigetekre.

Itt röviden megjegyzem, hogy hazánkban is a legkorábbi istentiszteleti helyek szent Mihály nevét viselik, Dr. Baráth Tibor meglátása szerint. *Fenti írónk kitér arra is, hogy Jeruzsálem Jézus idejében még a hittesek városa volt, ahol Mihály nevéhez kapcsolódik a vízzel való gyógyítás.* Erdélyi Zsuzsanna gyűjtötte ősmagyar imáink szerint Jézus és Mária is *öntéssel* gyógyítottak.

Érdekességként megemlítem, hogy ősnépeink egyik fontos naptiszteleti helye Tarsus volt, a magát apostolnak nevező Saul lakhelye. Így ősvallásunkat jól ismerte, s „megtérese” után a palóc Pál Napisten nevét vette fel; ugyanakkor pedig ősnépeinket eltiltotta ősvallásuk gyakorlásától, így az angyalok tiszteletétől is, hogy őseink világvallásának kisajátításával hatalomra tegyen szert. Ezen igyekezete napjainkban termi meg bő gyümölcsét. Az angyalok számúztével az építés és gyógyítás szellemét a pénzszerzés, adóztatás váltotta fel.

A 358. oldal széljegyzete még elmondja, hogy **„Mihály — neve és szerepe szerint egyaránt — tökéletesen pogány időkből származó egyén.** Az ószövetségben csak Dániel könyvében jelenik meg neve úgy, mint angyal, de e könyvről köztudott, hogy a sumir iratokból lett átvéve, ahol mint Indara fia Tas oroszlánokat szelidít, s gyakran szerepel ilyen felfogásban a hittes-sumir pecséteken. A sumir *Dan* név pedig „a legmagasabb Úr, illetve Bel”-el azonosul. Az akkád **Danu, mint bíró** — úgy látszik — ugyancsak a sumirból származik, különösen pedig a Napisten bírói, ítélői szerepében. Az Eddák Thor istenségét is gyakran a Dan címmel illetik.”

A Dan név őseink Tana istenségével azonos, kinek neve „Teno” alakban jelent meg a Bécsi Kódexben.⁴⁴ E „Teno, illetve Tenő” Is-ten szavunk része. Tőlünk elszármazott törzsek utódai érthetően használják méltóságnévként e nevet, mint ahogyan megfigyeltük a „Lam” tő tárgyalásánál is: Napistenük nevét viselő nép a világ méltóságát is viselte. E Dan név megtalálható a sumirok hitvilágában, s ezen keresztül — bár erősen elrontott alakban — az ótestamentumban is.

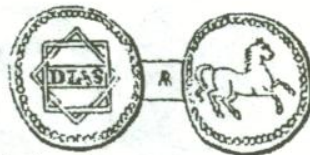
⁴⁴ Ipolyi Arnold, *Magyar Mythologia*, XV. fejez

(V.4:Fig60/l.) Tas szelidíti az oroszlánokat Pertshire-i kövön. Ruházata hittes viseletet mutat.

*Tas szelidíti az oroszlánokat Pertshire-i kövön. Ruházata hittes viseletet mutat.*⁴⁵

338. old. „A hittesek Gabona-szellemé Tas-Mikal, vagy Tash-ub, a korai brit pénzekén és a történelem előtti kőfeliratokon Tascio, a gótoknál Ty, aki a Tuesday névadója, s a főniciaiak által bevezetett szent Mihály”... ugyan az a személyiség.

(V.4:Fig.61/A) Tas mint DIAS, korai brit érme

Tas mint DIAS, korai brit érme⁴⁶

„A főniciai főangyal neve a továbbiakban még Tazs, Taks, Dashap-Mikal, a gótoknál Tiazzi, Mikli...”

Az itt említett Tiazzi neve gyűl szótövékhöz vezet. Mint ilyen, a fenti képen látható paripa a nyári napot jelképezi. Maga a paripa szó avarjaink par, pir szótövével kapcsolatos, mely nap és tűszertartásaik lényeges része. (Az alanti imák Tomory Zsuzsa fordításai)

Egy sumir litánia Tast így szólítja:

„Oh fiam Tas, világ Ura!

⁴⁵ Waddell 60/l. ábra

⁴⁶ Waddell 61/A ábra

*Hatalmas hős, ki legyőzi a pártoskodást...
 Gabonának vidítója, búza, árpa teremtője !
 Gyógynövények éltetője...
 Égi szellemek (angyalok) irányítója
 Sorsunk könyvét te írod meg...”*

Főniciai felirat szövege pedig ezt mondja:

*Hősök lánzsájának viselője
 Jó-istennek hatalmas, s tiszta küldötte
 Oh Dashap-Mikal áldj meg minket!*

Tekintettel arra, hogy a sumir himnusz is mint Gabona-Istent tiszteli, az ősi brit szigeti Gabona-Istennel való azonossága kétségtelen. Erősíti ezen meglátást az, hogy Tas nevei között ott szerepel az „Eke-Tasja” cím is, mely ugyancsak a gabonatermeléssel kapcsolatos istenség címe. De azonos az Ég-ék-eke-Makar fogalomkörrel is — s csak magyar nyelvünkben.

(V.4:Fig.61) A hittes-sumir Tas, a régi brit pénzek Tascioja, mint Gabona-Szellem

*A hittes-sumir Tas, a régi brit pénzek Tascioja,
 mint Gabona-Szellem⁴⁷*

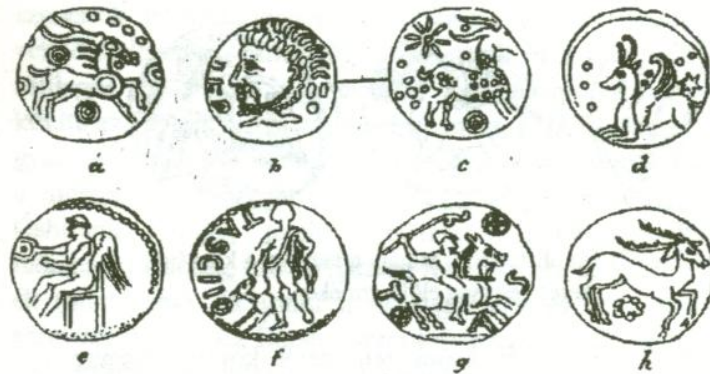
341.old. „...Mi több, Tascio Szt. Mihály arkangyal hittes-főniciai eredetije névben, működési területben és ábrázolásban egyaránt. A későbbi főniciaiak „Dashup”-nak is hívják, de néha tiszteletadásra „Mikal” néven szólítják, áldását kérve; s ugyanezen név jelenik meg — úgy találom — a Ciliciában talált késő főniciai pénzekben ’Taxi’ alakjában,

⁴⁷ Waddell 61. ábra

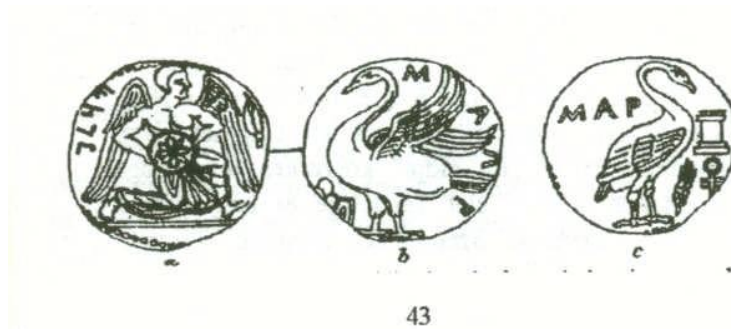
Miklu néven; ugyancsak mint „**Mekigal**” a sumir aratási ünnep főszereplőjeként, mely a későbbi 'Michael-Mass' keretében ismétlődik meg szeptember 29.-én” a Brit Szigeteken. A föníciaiak közvetítésével tisztelete itt is igen korai időkben megszilárdult, s különböző szent helyek viselik nevét: ilyen Szt.Mihály forrása a Don völgyének északi részén, ahol a már említett föníciai felírás volt, s más egyéb templom, forrás is őrzi nevét. **Skócia protestáns lakossága** a Karácsony, Újév, Nagypéntek mellett Szent Mihály napját is megünnepli. A nyugti skót partokon minden család **egy hatalmas, kerek lepényt** süt tiszteletére Michaelmass napján, segítségét kérve. A palócok karácsonyi ostyasütése ugyanezen hagyománykörű, s jelenlétük Angliában, Skóciában a legkorábbi időktől nyomon követhető. A *mise* ősalakja a *mizse* (gabona) begyűjtésével kapcsolatos hálaadási ünnep volt. A sült ostya napjelkép, s palócaink „**eleven ostyának**” hívják a napot ősi imádságaikon keresztül ma is.

347-8.old. Az „e”-vel jelölt kép Tascio-t, illetve Resef Mikel-t ábrázolja. A képen széken ülő, szárnyas alak kezében napkorong, körülötte magok. A napkorong helyett magam a korokat jelző kört ismerem fel, s a képet így értelmezném.

A „g”-vel jelölt igen összetett képen Tas nyargal a nyári napot jelképező lován. Előtte, mögötte napkeresztek, melyek később „András-kereszt” néven kerültek bele a keresztény szótárba. A lovas kezében az esztergomi oroszlánoknál, s a szibériai üstnél is látható kétlevelű növény — melyeket szikecskével azonosítok — az új élet jelképe. A szarvas, illetve bak ábrák e gyűjteményben a naprendszereket, csillagokat, korokat hordozó Csodaszarvasunk, a „b” vel jelölt rajz Szemúr képe, s azonosításával később még foglalkozok.

„Könnyű észrevenni, hogy Tas, szent Mihály, s a Napisten szerepében miért ábrázoltatik szárnyakkal kora brit pénzekben, vagy történelem-, s kereszténység előtti emlékköveken, gyakran madár kíséretében, legyen az a **Nap-sólyom**, vagy sas, vagy a **Nap-liba** (Michaelmas Goose), vagy a föníciaiak **főnix**e vagy akár a szárnyas **Nap-ló** napkorong kíséretében, mindez többé-kevésbé azonos alakban, a *Tas-Mihály* képeknek megfelelően mind a hittes szent pecséteken, mind a Ciliciából való föníciai pénzekben, s a „*Khatti*”, vagyis hittes földön egyaránt” állapítja meg az idézett könyv írója.

Tas mint Mihály, s a Napmadár „lud”, vagy „főnix” képében⁴⁸

(V.4:Fig.67) Tas, illetve Szt. Mihály arkangyal a kora brit, kereszténység előtti érméken.

Tas, illetve Szt. Mihály arkangyal a kora brit, kereszténység előtti érméken.⁴⁹

A fenti idézetek és képek rendszerét követve magyar szempontból még tovább bővíthetjük az idegen író előtt ismeretlen kapcsolatokat. Mindehhez *viszont feltétlenül szükségünk van a magyar nyelv és néprajz alapos ismeretére*, mert ezek nélkül a világ emléktárának csak parányi részecskéit ismerhetjük meg, az ebből folyó magyarázataink hiányosak, s így hibásak lennének. Sajnos mivel ifjúságunk nevelése teljesen figyelmen kívül hagyta a magyarságtudomány minden ágát, a most megjelent Magyar Adorján Az

⁴⁸ Waddell 66. ábra

⁴⁹ Waddell 67. ábra

Ősműveltség című alapvető művéhez utalok mindenkit, aki e téren tudását bővíteni akarja.

Igen röviden a következőket kell ezen alapvető ismeretekből megemlíteni a fentiek megértése céljából. Az ősmagyarok hitének alapja az **Örök**, tehát **Öreg**-Isten. Egyszülöttje az Istenfia Élet, kinek megjelenési közege a fény, jelképe a Nap. Magyar őstörzsünk az Örök Istent **Ég**-nek hívta, s hívja napjainkig is az „**Ég áldja**” köszöntés bizonyossága szerint. Fia Magúr, e földi élet Teremtője és ura. Őseink becézték őt Szép Istennek, Szerelmes Istennek, Teremtő Istennek. A Napot magnak jelképezték, kinek „oldalából” a teremtő erők hatására földünk született, kit őseink Tündér Ilonának hívtak. Ő népünk Kisboldogasszonya, szemben a Világúr anyagi részét képező Nagyboldogasszonnyal. Kisasszonyunkat Magorral kötött „házassága” után Magyar Ilonának hívta népünk, s számtalan magyar dalunk emlékezik meg a selyemsárhajú Magyar Ilonáról. Magyar őstörzsünk békés, letelepedett életű földműves társadalomban élt. Első, földet szántó *ékjük, ekéjük* a náluk háziállattá szelidített szarvasok levett *agancsa* volt. Ezen földi szarvasok égre vetülő alakja Isten hírnökeként tisztelt *Csodaszarvasunk*: ő a csillagos ég maga. Agancsainak ága-bogába kapaszkodva küldte az Ég Ura hozzánk szép Napunkat, Magort. Magor már gyermek korában oly erős volt, hogy a bölcsőjét veszélyeztető, a hideget és sötétséget jelképező két kígyót el tudta úzni. Őshitünk minden tétele nyelvünkbe épített, természettudományi valóság, híd az Igazság felé. Együvé tartozik az Ég, ék (mint fény), ék (mint a napsugár éke és a földművelő szerszámé), eke. Az Ég anyagban kifejezett vetülete az anyagi „m” betű hozzáadásával az életet rejtő makk, illetve mag.

Ugyan ilyen gondolatsort követ a gyümölcstermelő, „lebegő beszédű” palócok hitvilága, más jelképekkel és mássalhangzókkal fejezve ki Istennel való kapcsolatukat, más a székelyké, a jászoké, kunoké, őstörököké, a pannonoké, kik Pannonia őslakói és névadói, s belőlük kivált híres hajós és felfedező népé, a föníciaié, a szemeréké és így tovább. Más-más nevekkkel ugyanazt a Jó Istent, Teremtő Istent dicsérték. A Somogyból származó szemerék a mag és meggy helyett a szemet, gabonaszemet, somot használták jelképül, mely egyúttal a Nap földteremtés előtti szem-alakjával azonosul. Teremtő Istenük Szemúr, ő szökkenti szárba a földben nyugvó szemecskéket. Nyelvünk és vallási felfogásunk ezen alapelemei világszerte megtalálhatók. Szemúr tisztelete a fent közölt érmeiken tisztán kimutatható.

Így már érthető Tas és Magor összekapcsolása, magyar ismereteink birtokában. Viszont az elmúlt század régészetének és kapcsolt tudományágainak eredményeképpen napvilágot látott bizonyító adatok ezt elkerülhetetlenné teszik a nyelvünket nem ismerő, elfogulatlan idegen tudósok számára is. Tast és Miklóst idegenek által megőrzött hagyományaink egy nevezőre hozva említik, mint a Napisten más-más törzsbeli neveit. Ezen eredményeket hivatalosaink — kik idegen erőpolitika eszközei — soha nem említik.

A fenti angol régészeti szövegeket összegezve a következőket találjuk hittes, szumir és brithoni írásos emlékek alapján:

1. Tas Napisten, s a Gabona Istene is.
2. Makar ugyancsak Napisten, s a gabona érlelője.
3. Makar „ama régi kígyó” legyőzője hagyományaink és a Jelenések könyve szerint.
4. Tisztelete a legkorábbi időkhöz követhető nyomon

5. Az Élet és Feltámadás istene
6. Hasonló szerepkörű Bel, a palóc-magyarok Bélája, s egyúttal Szépištené is.
7. Népünk első Gyulája, az égi fény földrehozója.
8. Ismerik „Miki”, „Mikli”, „Mikal” néven is.
9. Főniciai szövegben maradt fenn a jász-magyarok Jó-Istenének neve.
- 10 A Napistent kapcsolatba hozzák az ekével, de az idegen ajkú tudós nem érti bővebb kapcsolatait. (V.ö.: ég - ég alapszavak és fogalmak).
11. Az aratási ünnepek tiszteletére rendezettek ősidőktől napjainkig
12. A gyógyítás, feltámadás, életadás, útmutatás is szerepkörébe tartozik.

A fenti képeket figyelembe véve, a 60/a rajza a besenyők csepp alakjából képezett Világfa, a korok körét hordozó Csodaszarvas, s az őstörökök Turkája látható. A „h és i”-vel jelzett képen Tas-Magor napisten voltát a nyargaló-repülő táltos-paripa a nyári nap jelképe, s ezt a képet övező gabonaszemek teszik nyilvánvalóvá. A „k” jelzésű képen gabonából alkotott egyenlőszárú keresztet a szemere szem-jelképet hirdetik. Ugyan ezen gondolatkörbe tartozik a 61/b képe is, mely a gabonaszemekből alkotott Szemúr első ismert rajza, ki ugyancsak napistenként Tassal van összeköttetésbe hozva. Meg kell említenem azt, hogy a keletre vándorolt szemere-őstörök műveltségekből virágzott fel a ma sumirnak nevezett műveltség. *Szemúr templomai a világ első, ismert kereszthajós templomai, oltáruk egyedüli és megkülönböztetett díszé a szem.* Tas ennek a szemere és őstörök műveltségnek a Napistene. Szemere részről pedig Szemúr a későbbi irodalmak Shamash-a, kinek nevét — fentiek ismeretében — a tudománytalanság vádja nélkül is Szemesnek mondhatjuk. Noah Kramer⁵⁰ tárgyalja a „Sumer”, vagy „Shumer” szó kapcsolatit, s megállapítja, hogy Noé **Sem** nevű gyermeke a sumerokkal van összeköttetésben, s **a leghatározottabban elutasítja a mai semitákkal való azonosságát.** Szerinte a legjobb esetben is csak némi késői, felületes kapcsolatuk lehetett a semitáknak a sumerekkel. Megállapításának egyik fontos oka a két nyelv teljesen különböző volta: a sumir ragozó, a semi nyelvek pedig nem.

A brit Don-völgyieknél megőrzött, vizek, források melletti istentiszteleti helyek szemeréink nedű szavával vannak összeköttetésben a Don, Duna folyónevekkel együtt.

Érdekes a skótok aratási ünnepének azon szokása, hogy hatalmas, kerek lepényt sütnék Mihály-Magor tiszteletére. Hasonló szokás figyelhető meg Palócföldön, a karácsonyi ostya készítésekor, amire egy keresztet, vagy Jézus arcát teszik, s ezt kivágva a jövő évig a mestergerendára akasztva őrzik. Népünk viszont a Napot hívja „eleven ostyának”, Erdélyi Zsuzsanna gyűjtötte ősi magyar imádságaink szerint. Itt emlékeztetem magunkat **Magyar Adorján ezerszer bizonyított azon tételére, hogy minden hagyomány eredete helyén marad fenn legtovább, s minden esetben népünk ősiségét is jelzi.**

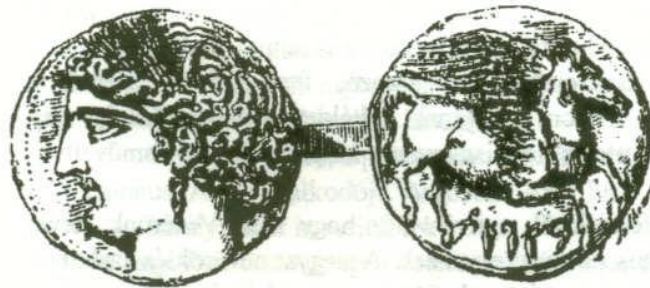
A skótok Mac előneve mag és fiú értelemmel magyar műveltségünkkel való huzamos kapcsolatuk egy példája, s számos egyéb jelképük, népszokásuk is erre utal.

A fenti képek visszatérő eleme a „Nap-madár”, liba, vagy fönix képében. (V.4:fig.66) A lebegő szárnyú liba a palócok lélek jelképe. Az ő jelképrendszerük szerinti a V.4:67-es ábra zöldágas Napistene, a palóc-magyarok Bélája. Ugyanezen képsorozat „c” képén a magyar népek nagy botos Napistenét látjuk; jelen esetben valószínűen a körösök kallós istenségét. A hamvaiból újra feltámadó fönix, illetve fön-, vagy fény-

⁵⁰ The Sumerians, 298. old.

madár a pannonok naponta újjászülető nap-, illetve fény-jelképe és nyelvi azonos. Szótárunkban a nap és fény szavak is azonosak, s egymás tükörképes alakjai. Fény-, és örök élet-jelképük **a fenyő, a fény fája**. Érdekesség kedvéért megemlítem, hogy e névnek számtalan rétegű magyarázata van. A túlevelek a napsugár „tűt”, sugarait jelképezik. Örökké zöld levelei önként kínálják az örökkévalósággal való kapcsolatot. Fája igen könnyen gyullad, s tűz gerjesztésére igen alkalmas. A karácsonyi napéjegylenlőség idején, az év legsötétebb éjtzakáján, Öreg Miklós leáldozása idején ezért állítja népünk a fény e fáját ősidők óta. E fenyő égből való elhozását az angyaloknak tulajdonítják, akik ugyancsak fénylények. Ez egyúttal a földi fény születésének legősibb alakja is. Későbbi korcs, idegenek által megmásított változataiban a „tűz ellopásáért” kegyetlen büntetés jár.

Többször említi a fenti szöveg a „*nap-lovat*”, melyre az idegennek nincsen saját szava, de felismerjük benne **táltos-paripánkat** éppen úgy, mint „*nap-sólymukban*” **Turulunkat**, az őstörök törzs Nap-jelképét. Mind a Táltos-paripa, mind a Turul korok körét tartja fenn a fenti képeken. Lobogó lángok szárnyán repülő táltos-paripánk egy gyönyörű képét találták Karthágóban egy föníciai érmén.⁵¹ S milyen szépen összhangban van e kép a „tüzet evő” táltos ló meséjével. Ebből tudjuk meg tehát azt, hogy a magyar népmesében az istálló sötét sarkában meghúzódó sovány gebe a leszállt, erejét veszett téli napot jelenti, a tűzzel táplált „tüzes ló” mindenkori táltos paripánk, az ereje teljében lévő delelő nap jelképe. A táltosparipa lábai alatti felírás a „Barat” nevet viseli, s avarjaink jelenlétéről beszél. Azt korábban említettem, hogy a p-r tövű paripa szó az avar vallási szótár része, s pír szavunkkal rokon. Az érme fején látható szarvacska éppen úgy fényt jelent, mint Csodaszarvasunk agancsa, de török őstörzsünk jelképrendszere szerint.

Amint a sárga ló népünk jelképrendszerében a delelő nyári napot, a fekete ló a hajnalt jelképezte. Népünk a mai napig is Hajnalnak hívja a fekete lovat, s a szürke ló az ezüstös holdat személyesíti meg. Szép emléket állított Zrinyi a hajnal megszemélyesítőjének:

„...ihon **jün szárnyas lovon szép piros hajnal,**
mosódik szablyája fejr tájtékjával,
az ló fekete volt, de szebb Pegazusnál,
orra likjából tűz, szemébül jün halál.
 kis fejr *patyolat magának fejében;*

⁵¹ L.A. Waddell, *The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons (A britek, skótok és angolszászok föníciai eredete)*, 9. old.

*de az ű orcája van nagy fényességben.
ő maga öltözött arany páncér-üingben;
két szál hebanum csid van fényes kezében.
Minden kis veréték, mely lórul csöppenik,
szép gyöngye harmattá az földön változik;
előtte sötétség nagyfutással oszlik
körülötte az ég messziről tündöklök...”⁵²*

Szép Miklósunk, az ereje teljében lévő Teremtő Nap megszemélyesítője. Mihály, Mikál minden valószínűség szerint a lenyugvó nap jelképe éppen úgy, mint a hamvába haló fénix is az. A hanyatló nap jelképe a „Mikulás”-ként ismert öreg Miklós, a föníciaiak Mikli istensége, s a számos Mihál, Mikhál, Mihály nevet viselő ősi napisteniség is, ki a kereszténység századaiban katolikus püspökké lett „elöléptetve”. Jelképezheti még a föld méhében szunnyadó magocskákban rejlő életet is. Erre utal a „szent Mihály lova” kifejezés, s az a tény, hogy ünnepe szeptember 29.-én, tehát a termő időszak végén van, s még a pogány rómaiak is Mihály tiszteletét említik sírköveiken, a protestáns skótokkal együtt. Mihály személyében tehát a hal-hál fogalomkörrel is találkozunk.

A föníciaiakkal foglalkozó, fent idézett szerző e műveltség brithoni alapjának a káldeai, illetve föníciai nép hitvilágát tartotta nem ismervén a kárpátmedencei ősműveltség létezését.

A fentiekből nyilvánvaló, hogy Hét Vezérünk nevei Napistenünk neveivel egyeznek. A magyar névöröklés szabályai szerint önmagukat istenük fiának, gyermekének, illetve a Nap, a Fény fiainak tartották. S miután a fény fiai, Teremtőjüktől elválaszthatatlanok.

OND

OND vezért neve a kún-magyar nagycsaládba sorolja. Az ont szó nyelvi azonosa, s ősrégénk azon mozzanatához kapcsolódik, amikor a Napisten az életmagokat szórja, ontja szerte a világűrben. Egyiptomi emlékek szerint a Nap sugarainak végén kezek vannak, melyekben az életkereszt, az ankh jelképezi életadó szerepét.⁵³ Ugyanezen életkereszt Árpád magyarjainak ékszerei között is jelen volt, az egyenlőszárú kereszttel és keresztfával együtt.

Ont szavunk az öntéssel, tehát a nedvességgel is kapcsolatos.

Nevének fordítottja Tana óriás ősatya nevét őrzi, melynek következő kapcsolatait említi Ipolyi Magyar mythológiája⁵⁴:

1. Kézai és a Budai Krónika Nimród atyjának nevezi
2. Szkitia első királya Tanaus is Tana nevét viseli
3. Don, s a dontói magyarok szálláshelye is e névvel kapcsolatos.
4. Dana-Damu-Damasek neveivel is kapcsolata van
5. Az ótestamentum Ézsaiás könyve 19:11, s a 77. zsoltár Tanaim nevű egyiptomi városról beszél

⁵² Ipolyi Arnold, *Magyar Mythologia*, II.35. old.

⁵³ Magyar Adorján *Az ősműveltség*, 98. old.

⁵⁴ Ipolyi Arnold, *Magyar mythologia*, 221. old.

6. Ide tartozik a tanya szavunk település értelemmel
7. Tan, tanár, tanít szavaink a tudást és annak átadását jelentik

Ipolyin túlmenően megemlítem e szótó további kapcsolatait:

1. tenger szó, mely eget és nedvességet is jelent
2. a tánc valaha istentiszteleti cselekvés volt
3. különböző származék mythológiák viselik nevét:
 - a. Az ótestamentum Dánról, s hatalmas lovas-csapatáról, s palesztinai városáról beszél
 - b. Danaus, Argos uralkodója. Argosban Argyilus királyfinkat ismerjük fel.
 - c. Az angolban Dan egy igen magas tisztség neve, s a latin dominus, azaz Úr szóval azonos.
 - d. a latin domus éppen úgy e névhez kötött, mint a magyar tanya szó. Tehát **a letelepedett élet őszavai Ond nevéhez kapcsolódnak.**
 - e. ondó szavunk az ont szavunkhoz, az élet vize és teremtés fogalmakhoz kapcsolódik, Ondava folyónk nevével és nedű szavunkkal együtt.
4. Svájc Thun városa az Aar folyó partján, s a Thuner tó is nevéhez kapcsolódik
5. Az óangol thunor, dörgést jelentő szó is Napistenünkkel kapcsolatos.
6. Nevével kapcsolatos még az ősmagyar tündér fogalomkör, mely szerint népünk a tündérek, illetve fénylények gyermekei. E tündér fogalom kapcsolódott a későbbi angyal gondolatkörhöz, s a lélek fogalmához.

Fenti összefüggések szerint Ond népének atyja, fenntartója, tanítója. A letelepedett élet megalapítója. Fénylény, a fény, a Nap fia.

KONT

„Kont, a kemény vitéz”, őskún-magyar törzsünk Napistenének nevét viseli, mely Kam, Kún, Kan alakban maradt fenn regéinkben, a származék-műveltségek emléktárában egyaránt, s húnjaink névadó istensége. **Kún** Napistenünket a napsugarak mindenén áthatoló ékével jelképezték, s neve a magyar **mag** fordítottja. Viselői már felismerték, hogy a nap nemcsak éltet, de pusztítani is tud. A magyarok lágy ég hangja ékké változva jelentette a naptól áradó fényt.⁵⁵ (V.3)

Neve magában foglalja a keménység fogalmának alaphangjait, a kő, ke, ku alakú, követ, keménységet jelentő hangokat, melyek eredete a pattintott kő-ékek készítésének hangutánzó, s e két szó: a kő és az ék egymásnak ismét tükörképe.

Kuen Aten név alatt tisztelték az egyiptomiak napistenüket, mely név ismét kúnjaink napistenének nevéhez vezet. További kapcsolatokért Magyar Adorján Ősműveltségének kún fejezetéhez utalom az olvasót, hiszen vonatkozásai jelen tanulmány keretét meghaladják.

Nevéhez kapcsolódik kende, illetve kundu tisztségünk neve is.

Tehát Kont személyében is a Napisten földi vetületét, a Nap fiát ismerjük fel éppen úgy, mint testvér-törzsük Hunorjában is.

⁵⁵ Magyar Adorján *Az ősműveltség*, Kun fejezet.

TÖHÖTÖM

Anonymus nevét Tahut-nak írja. E névhez kapcsolódik az egyiptomi Tehut, illetve Toth istenség neve, akinek a számok és írás feltalálását tulajdonították.

Kapcsolatban van Taksony vezérünk nevével, s a fenti Tas vezér neve alatt mondottakkal is.

Hét vezérünkkel jelen pillanatban nem kapcsolatos, de meg kell említenem kivonatos fordításban a következőket: „...a sumírok legősibb naptemplomában talált, Udug kőtáblájának felirata elsőként említi meg a Bel tisztét jelentő Zagg nevet Nippurban. Ennek a **Zagg-nak az értelme: 'A fényes kő + a Teremtő'**, s így már érthetőbb a Teremtő bibliában említett Korok Köve jelentése. Ez a név Ábrahám előtt kétezer évvel már jelen volt e térségben....s neve még a következő értelmet is viseli: a trónon **székelő Zakh**, vagy **Zakh úr** lelke-lélekzete.” Az idegen szerző küzd a számára homályos fogalmakkal, számunkra viszont nyilvánvaló, hogy

1. a székely nép Szikúrjáról van szó.
2. Szikur jelképe a szikla
3. lakóhelyén székel
4. a szikecskéknak, tehát az Új életnek ura
5. a magyarban a lélek és lélekzet egymással azonos

Tehát e területen a szemeréken és őstörökökön túlmenően a székely is műveltségalapító nép volt, Szikúr napistene nevét viselte. Székhelye és a „ziggurat”-ok közötti kapcsolat eltagadhatatlan.

Bel viszont Palóc őstörzsünk Napistene nevéhez vezet.

A hét vezér mindegyike egy-egy őstörzsünk napistenének nevét viseli, a Nap Fia, a Fény Fia értelemmel és ember jelentéssel. Ez a név később a törzs, a nagycsalád, s az ezeket egyesítő nemzet nevévé is vált.

Ezen Nap-fia jelentésű nevek méltóságot jelölő szóként kerültek későbbi műveltségek szótárába.

A Hét Vezér hetes száma végtelenséget és szentséget jelölt. Birodalmuk a szent anyaföldön élő egynyelvű emberiség teljességét fogta át.

VONATKOZÓ IRODALOM

1. *Harper's Bible Dictionary*, Harper and Row Publishers, San Francisco
2. *Szent Biblia*, Károly Gáspár fordítása
3. *Az Ősműveltség*, Magyar Adorján
4. *The Phoenician Origin of Britons, Scots and Anglo-Saxons (A britek, skótok és angolszászok föníciai eredete)*, L.A. Waddell, The Christian Book Club of America, California, 1924
5. *A magyar népek őstörténete*, Dr. Baráth Tibor, Somogyi Zoltán kiadása, 1968
6. *The Sumerians*, Samuel Noah Kramer, The University of Chicago Press, 1969

7. *Álmos, az áldozat*, Dümmerth Dezső, Panoráma, 1986
8. *Bible Myths and their Parallels in Other Religions, (Bibliai mīthologiák és más vallásokban található párhuzamaik)* T.W.Doane, Health Research, California, Seventh Edition, 1985
9. *The World of the Huns (A hunok világa)*, O.J.Maenchen-Helfen, University of California Press Berkeley, 1973
10. *Magyar Mythologia*, Ipolyi Arnold, Zajti Ferenc kiadása Budapest, 1929

*

**ÁLMOS, A TERVEZŐ
ÁRPÁD, A CSELEKVŐ
KOPPÁNY, A MEGŐRZŐ**

Tomory Zsuzsa

**A Kőrösi Csoma Sándor Társaságnál
1999. április 11.-én
Torontóban tartott előadása**

Ünnepelni jöttünk. Egy olyan eseményt, melynek eredői a teremtés hajnalától kezdve ismétlődnek életünkben. Ugyanazok a történelmi hullámok hömpölyögnek elemi erővel Hunor, Atilla és Csaba, az avarok, majd Árpád és vezéreinek zászlóbontásakor, mint saját életünkben is. A hazatérés és hazaépítés utáni elemi vágy indította útnak a hét vezért. Egy nép álmai testesültek meg Álmos és Emese őspanyánk álmai nyomán. Ezek váltak valóra Árpád vezetésével. Hazatérésük a természet törvényeit teljesítő igény.

Amíg minden ember születése a világ születésének tükörképe, addig népek, társadalmak élete emberi szervezetünk életfolyamatait ismételik. Ezek az életfolyamatok központja a szív. Ha a szervezet valami miatt legyöngül, a szívtől távolabb eső testrészek erejüket lassan összpontosítani kezdik, a központnak adva át a szerepet: először a haj és a köröm gyengül, majd a szívtől legtávolabbi testrészek. Ez a szervezet szervezte folyamat életfenntartó. Társadalmi szinten ugyanez az elrendeződés csak akkor válhat valóra, ha egy egységes, szerves társadalomról van szó. **A hét vezér hazatérése soha nem vált volna végzetszerűen szükségessé, ha Eurázsia magyar népe nem merítette volna ki a szerves társadalom fogalmát, s nem ismerte volna fel a Kárpátmedence szív szerepét.**

Ezredeken át megőrzött népi emlékeink ringatják a multat. Ezek röppentették még a vatikáni magyar kápolna falára is Csodaszarvasunkat, a pécsi székesegyház oltárképei közé folyamközi emlékünket, a fanyűvő Isten-embert, az ősmagyar emlékü Sámson, református templomaink kazettás díszébe ősi hitéletünk minden mozzanatát. A szinte isteni csodaként felmerülő, s a Kőrösi Csoma Sándor Társaság segítségével újra életrehívott Tárih-i Üngürüs is a nép fiának kezemunkája. Új kutatók perdöntő, új utakat bejáró munkái is népünk lelkének igazságkereséséből születnek. Mindezek felett ott feszül makacsul, az ész és lélek határai felett uralkodó, óvó, népünket őrző magyar szellem.

Testünk múltját az ősidőktől máig megőrizték színszálaink (chromosomáink). A szellem ereje népi, nemzeti életünket teszi mindennapi valósággá, s varázsolhatja körénk

az elmúlt ezredek valóságát is, ha úgy akarjuk. Idézzük fel tehát a szellem erejével Árpádot és korát. De emlékek tömegéből melyiket emeljük ki ma?

Sinka István, korunk nagy magyar költője, pásztorélete csillagvilágos csendes éjszakáiról beszélve elmondta, hogy amikor este leteríti subáját, emlékei körülülnek, s szájtátva várják, melyiküket szólítja meg... Terítsük most magunk alá mi is egyetemes magyar életünk meleg subáját, s szólítsuk meg emlékeinket. Azokat is, amelyek tisztán körvonalazódnak emlékeinkben, azokat is, melyek félénken kopogtatnak szüleink, nagyanyáink, őseink nevében beengedést várva.

A szellem ösztudati ösztönzése műalkotásokban eleveníti meg a multat. A budapesti Hét Vezér szoborcsoport hiánytalanul varázsolja elénk a krónikákból is ismert vezércsoport eszményi megjelenését: erős, kimagasló termetüket, céltudatos tartásukat, erejüket. Szinte hallani lovaik patáinak dübörgését, amint a keleti pusztaságot száguldván szelik át hírvívőik után ők is, s érkeznek áldott földünkre. Idézzük fel nevüket: *Árpád, Előd, Ond, Kont, Tas, Huba, Töhötöm*. Csak egy ember hiányzik a csoportból, a történet kulcsalakja, *Álmos*. *Miért?*

S egyéb miérték is kezdik ruhánk újjába kapaszkodva követelni a megszólítást:

Mit jelent Emese álma?

Miért hívják Álmost Álmosnak?

Miért hívják ezt a tőzsgyökeresen pogánynak tartott családot mindenáron a szentek családjának?

Miért indult el a hét vezér népe Pannoniába?

Miért nem jött át Pannoniába a hét vezérrel Álmos?

Mit jelent Árpád neve?

Mit jelent a hétsávós zászló?

Amikor Árpád népét a Kárpátmedencében biztonságban tudta, saját szálláshelyeként a Bodroglózt jelölte ki. Azóta tudjuk, hogy a Bodrogló legmagyarabb vidékeink egyike, Rh negatív vércsoportú lakossága ugyanilyen vérképlettel élt e területen hatezer évvel ezelőtt is. Tavalyi bodroglói látogatásom egy folyókkal gazdagon öntözött, szeliden lankás vidéket tárt elém. A zsendülő kora nyári fű zöld selyme borította a réteket. Valami hihetetlen, áhitatos csönd borult e tájra, s a rég elköltözött lelke mint gyenge szellő, simította meg az ember arcát. Őseink jelenléte szinte tapintható volt. Árpádé és bodroglói ősnépünké egyaránt. A rét közepén egy árva gólyahír fürdette arany szirmait a napfényben, s talán Árpád szívéből sarjadva küldte üzenetét: történelmi szerepek nem ért még véget! Lépteim alatt a múlt emléke rezdült és a régmúlt porával takart hatalmas várat sejtetett a vetésben körvonalazódó rajza. A tájjal és multunkkal szinte egybeolvadva, megigézve adtam át egész lényemet ennek az élménynek, s marad meg örök emlékként bennem ez a nap. Önkénytelenül eszembe jutott Arany János költeménye:

**„Rémlik, mintha látnám természetes növést
Pusztító csatákban szálfá öklelését
Hallanám dübörgő hangjait szavának
Mit ma képzelnétek Isten haragjának....”**

Arany János bár Toldiról írt, a nap fiát, a magyar férfieszményt örökítette meg hatalmas, elbeszélő költeményében, s így Árpádra is nyugodtan alkalmazhatjuk e képet.

A magyar népköltészet így beszél egy későbbi Árpádfiról, Szent Lászlóról, aki tudjuk: nem esett messze a fájától, így az itt mondottak őisére, Árpádra is vonatkoznak:

**„Tagodban ékes, termetedben díszesb,
vállaidtól fogva mindeneknél magasb,
csak szépséged császárságra méltó,
hogy korona téged méltán illet**

**testedben tiszta, lelkedben fényes,
szüvedben bátor miként vad oroszlán,
azért neveztek BÁTORT Lászlónak
mikor még ifjudad volnál.**

Ilyennek őrizte meg az Árpádok nemzetségét a népi emlékezet, hiszen kétségtelen, hogy Arany János is onnan merítette hőskölteménye anyagát.

De népemlékünk a hősnek kijáró hálás csodálaton egy lépéssel túl is megy:

**Szent László kegyes beszédét
a virágok is értették,
s hol megcsókolta a földet
ott egy szép forrás fakadott.**

Népköltészet.

Palóc rege:

**Budavárbó egy szuszvau
Mátra tövébe ugratott;
László kirá lovagónyi
Mihá arkangyautó tanót,
mikó meghout, egy darabig
az ég lovászmestere vót.
Ő hajtá a göncöl szekér
csillagsörényes lovait
ragyogó ostorul fonta
a holdvilág sugárait.**

Itt már nem mindennapi hősről van szó. E hősök túlmutatnak az e földi tájon, s tekintetünket az Ég felé irányítják:

„Ragyogó ostorul fonta a holdvilág sugárait...” A természet erőit a teremtés szolgálatába állítva tartják őseink forgásban e világot. Születésüket álmot, az álmodást csoda előzi meg, s családjukat még az idegenek is szentnek tudják. Valami hihetetlenül nagy különbség van közöttük, s a múlt nem magyar uralkodócsaládjai között. Magyar uralkodóink az ég és föld közötti kapcsolat megőrzői, élői. Atillát a Tárihi Üngürüsz írója **„villámkorbácsú”**-nak nevezi. Volt szállásterületünkön, a mai Pisannya Gorában talált sziklarajzon az élet kelyhe mellett álló ikerpár egyikének jobb keze az életfát tartja, másik

keze villámstorban végződik. Ez az ősi jelkép kap új életre a késői unoka, Petőfi Sándor költeményében: „... ostort fonok, **lángostort** és megkorbácsolom vele a világot...” A másik ikertestvér az életfához kapcsolódó ekét tartja. A két alakban nem nehéz felismerni a nap kettős szerepét képviselő ikerpárt, Hunort és Magort. Az üst méretű edényen először jelenik meg címerünk négy sávós rajza, felette az életet jelképező háromlevelű ág. Ugyan ez a négy sáv köti össze a felső és alsó világot, keletet és nyugatot a híres angliai Newton kő rajzán is. Idő és tér felett ugyanaz a magyar gondolat és jelkép él tehát hazánktól keletre és nyugatra is a kora kőkorszaktól kezdve.

Álmos és népe a Turul nemzetségből származtatta magát, s tudták azt is, hogy a Turul az égi körpályáját járó napnak a jelképe, égi hirnök éppen úgy, mint Magor és Hunor idejében Csodaszarvasunk. Tudták, hogy életük napból pattant szikra, s Istentől nyert ajándék. Minden újszülött gyermek Istené, az ő küldöttje. A nap közvetítésével nyert életszikra nyomán *Isten fiainak tudták magukat mindenkoron*. Istenfiúságuk tudata, s az ezzel járó felelősségtudat emeli mindannyiukat nemesi rangra. Duma István kortársunk, az árva csángó magyar költő ezt így fogalmazza meg egyik költeményében:

***Csillagokon tapogatunk
Királyoknak születünk***

Őseink világa az Ég földreszállt mása, tükörképe. A Turul nem „totemállat”, s Emese története nem nyugati érzékiséggel magyarázandó Léda történet. (Itt meg kell említenem zárójelben, hogy Léda története sem az, de átvevő műveltségei a megértésnek csak ezt a határát súrolgatják.) A Turul a világot vigyázó, örökdő, életet adó, jövőt teremtő Istenre emlékezteti népét.

Koppány földjén gyűjtött ősi imák ezt a tudatot a következőképpen őrizték meg Erdélyi Zsuzsa gyűjtésében:

***„Égen menő szép madár,
nem is madár, szárnyas angyal.
Szárnya alatt igaz hit
Igaz hitbe Boldogasszony...”⁵⁶***

Az Égen Menő Szép Madárban nem nehéz Turulunkra ismernünk. Karácsonyi népi énekeink egy lépéssel tovább is mennek: ***Állj meg gazda megállj, Isten szállott házadra...*** Itt madár képében maga a Jóisten száll le áldást hozni a házra. S a szárnya alatt óvja ősi Nagyboldogasszonyunkat, ki ősemlékeink szerint Isten érintésére szülte időtlen idők vajúdásával a teremtett világ anyagi részét. A Turul szárnyai védte *Anyát* ezek a képek kiragadják Etelközi környezetéből, s népe Boldogasszonyává, az Ég csillagkoronás királynéjává teszik, kit különböző őstörzseink más-más néven tisztelnek, de ugyanazon tartalommal. S Ő szüli számunkra fiacskáját, a fény szárnyán hozzánk érkező Életet, kinek megjelenítője éltető Napunk.

Emese és fia Álmos történelmünk két kulcsalakja.

A hivatalos történelem egy steppéken lakó, nomád és a műveltség és nyelvvalakulás kezdeti állapotában lévő családnak mutatja be őket, tagadva minden hun és

⁵⁶ Erdélyi Zsuzsa Hegyet hágék, lőtöt lépék, 452, 454 old.

Isten bocsá' szittyá kapcsolatukat annak ellenére, hogy a Juliánus barát említette ősgeszta, valamennyi krónikánk, majd a Tárihi Üngürüsz mind ezt bizonyítják.

Származási vonaluk a következő Anonymus szerint⁵⁷

NIMRÓD — HUNOR — ETELE — ÜGEK — ELŐD — ÁLMOS

ÜGEK fejedelem ÁLMOS apja és ÁRPÁD nagyapja.

Ügek felesége Emese is Atilla leszármazottja. Bátyja neve Hülek.⁵⁸ A krónikák szerint „**Athilától kinek sarja Álmos fejedelem, született Árpád apánk.** (Athile...de cuius progenie dux Almus, pater Árpád descenderat. Szentpétery Emericus (ed.:) *Scriptores rerum Hungaricum tempore ducum regumque stirpis Arpadianae gestarum.* 2 tom. Budapest 1937, 1938)⁵⁹.

Hogyan is mondja népi emlékezetünk? Magortól származtak a magyarok, Hunortól a hunok... S mivel az ikertestvérek lényegében azonosak, mint — Arany János szavaival — az egy mag köré nőtt két cseresznye, a hun-magyar rokonságot már e tény is bizonyítja.

E fenti származási táblázat szerint Álmos és családja a Hun ág sarja, Nimród apánk Hunor fiától számítva. Történezeinknek a hun-magyar rokonság tagadása már itt, a kiinduló pontnál megdől.

Thúróczi krónikája szerint ez a családja a következőképpen bővül, de ő is a Hunor vonalat követi:

Almus, Előd, Ügek, Ed, Csaba, Scemeyn, Ethel, Opus, Cadicha, Berend, Zulta, Bulchu, Bolug, Zambur, Zulta, Leel, Levente, Kulche, Ompud, Miske, Mike, Beztur, Budli, Csanád, Buken, Bodofart, Farkas, Othmar, Cadar, Beler, Kear, Keve, Keled, Dama, Bor, Hunor, Nemroth, Thana, Japhet, Noé

A **Csanád** nemzetséggel a nagyszentmiklósi Atilla kincs rovásírással megőrzött szövegében találkozunk ismét Csanád, majd Sunád név alatt.

Keled fia Keve neve Árpád korában ismétlődik: a késői unoka a honegyesítéskor a tárnokvölgyi csatában esett el; fölője kősírt emeltek, s a helyet azóta hívják Keveházának regéink szerint.

Röviden megemlítem, hogy Thúróczi krónikáját a Japhet-i leszármazás miatt történezeink hiteltelenítik, mondván, hogy ellene szól a Kám-tól való leszármazási vonalnak. Másutt részletesen tárgyaltam, most csak megemlítem: a Noé-tól való *Sem, Kám és Jáfet-i* vonalak **mindegyike** eredetileg a hún-magyar népek őstörténetével volt kapcsolatos. „*Sem*” Szemere őstörzsünk, s a sumir/egyiptomi műveltség hordozóinak ősatya és csak a sokkal később kialakult, ma semitának nevezett nép tulajdonította magáénak ezt a nevet. Ugyanígy csak később vált ez a három ősatya az egész emberiség ősatyjává. Az Anatóliában partot ért Noé, ősgesztáinkban Énok a kun-hun-magyar népek ősatya.

Ipolyit⁶⁰ idézve térjünk most **Atilla** leszármazásához a Bíborbanszületett nyomdokain:

Atilla címe: Isten kegyelméből Bendegúz fia (Atilla dei gratia filius Bendekuz), **ki Engaddiban nevelkedett, s a Nagy Nimród unokája** (qui est nutritus in Engaddi, nepos Magni Nemroth), (Budai Chronica 18 st.), s egyenes sorban hozza le Álmost is.

⁵⁷ Pais Dezső fordítása Dümmerth közvetítésével.

⁵⁸ Katona Sándor Árpád, 25. old.

⁵⁹ Baráth 6.könyv 163 old.

⁶⁰Ipolyi, I:208

Az Európába jövő hún vezérek nevei: (Kézai 1,2; bud. chron. 14) Bele, v. Wela, Keve v. Cuwe, Kadicha v. Caducha, Attila v. Ethela, Reva v. Reuva, Buda, Kádár. *Figyeljük meg: a vezérek száma itt is hét, mint később Árpád korában.*

A hun származási vonal írásos emléke a homoródkarácsonyfalvi rovásírásos szöveg, mely hun-székely népet említ, a hivatalosok részéről hiteltelenített Székely Pogány Krónikával együtt.

A nemzeti vonal Csabával így folytatódik: **Csaba, Ed;** az *Edemer; az Ete és Etu* kún vezérnevek valószínű, hogy e név változatai. **Ed fia Ügek, ezé Előd.** Anonymus szerint **Ügek a Magóg** vonalból (de genere Magog) származik. A Brit szigetek cornish lakóssága **Gógmagógtól** származtatja magát. Közeli rokonainkat tehát nemcsak keleten kell keresnünk. A Bíborbanszületett szerint **Eleud** neve Lebediással azonosul. Ugyancsak említi az atillai hún maradványok, a Kutrigurok és Utrigurok nevezetesebb fejedelmét, Gordást és Moagert. Moager neve mögött az ősi Magor lappanghat.

A fenti leszármazási vonalakat nagy léptékben követve Álmos fia Árpád Ügek révén Hunoron, Atillán át Csaba egyeneságú leszármazottja.

Ez a leszármazás teszi nyilvánvalóvá minden egyéb mellékkörülményen felül Álmos Pannoniába való visszatelepülésének nemcsak álmát, de e terv végrehajtása iránti elkötelezettségét.

A **Heltai krónika** (21) szerint **Csaba**, miután nem volt lehetősége Pannoniába visszatérni, s hátrahagyott maradvány népét megsegíteni nem tudta, halálos ágyán híveire hagyta e feladatot. Megeskette őket **Damasek istenre**, hogy Pannoniába **visszatérnek**. *Damasek* isten a szumir Dumuzi nevét rejti, s *Szemúr* egyik neve. **Minden más okoskodást félretéve: ez az ígéret kötelezte leszármazottait a Pannoniába való visszatérésre.** Itt ismét nem szabad figyelmen kívül hagyni a nemzeti jellem erejét: a szittyák, hunok, magyarok ígérete mindig megváltoztathatatlan és szent volt. Ez a megváltoztathatatlan, szent akarat szerzett érvényt örök időre a Vérszerződés pontjaiban. Későbbi krónikáink *secundus ingressus* tényét, *a második* visszatérést e csabai leszármazás igazolja. Csaba nem térhetett vissza Pannoniába népe Atilla halála utáni legyengült állapota miatt. De Csaba terveit, az ő álmait folytatta Emese fia Álmos.

Székely legenda szerint Csaba Székelykeresztúr közelében várat épített Erdélyben született leányának, kinek megígérte, hogy visszatér, de ez lehetetlenné vált az akkori körülmények folytán. A leányka életét székely népünk őrizte, s őrzi az atillai leszármazás tudatát máig.

A Tarihi Üngürüs egy lépéssel tovább megy, mikor azt állítja, hogy a később Álmoshoz és Árpádhoz **csatlakozó hét vezér mindegyike Csaba nemzetségéből való.**⁶¹ Egy nemzedék minden tagjának álma testesült meg Álmosban.

Dümmerth szerint⁶²

1. **Valamennyi magyar történeti forrásban szerepel az Álmos-Árpád-ház Attilától való származása.**

2. Frank-német krónikások: avar-magyar rokonságról, hún-magyar rokonságról írnak a László Gyulát messze megelőző századokban.

3. A Turul monda és az Atilla-Irnik monda lényegében ugyanaz.

S ezen a ponton érkezünk el a honba való visszatérés főszereplőjéhez: Emese és Álmos szerepéhez.

⁶¹ Tarihi Üngürüs 110-115 old.

⁶² Álmos az áldozat. 72,78. old.

Dümmerth Emesét is ilyen sámánnak tudja: „... Álmos anyja a szellemvilággal érintkezni képes kiválasztottak közé tartozott... a sámánok példájára.” Anyagi alsó világunkat túlszárnyalni tudó egyének voltak anya és fia. Sinka István saját tapasztalatán belül a következőket mondja: „...**Mit tudták azt a pillangók,/ hogy én a levegő egek/ kék kapúin most átmegyek/ s bezárom a földi ajtót /mögöttem sok pillanatra...**”

Anonymust idézve: „3. Az Úr megtestesülésének nyolcszáztizenkilencedik esztendejében **Ügyek...** nagyon sok idő múltán **Magog Király nemzetségéből** vezére volt Scitiának, aki feleségül vette Dentü-mogyerben Ónedbelia vezérének Emese nevű lányát. Ettől fia született, aki az Álmos nevet kapta.....Mivel tehát az alvás közben feltűnő képet magyar nyelven álomnak mondják és az ő születését álom jelezte előre, **azért hívták őt szintén Álmosnak.**

Vagy azért hívták Álmosnak — ami latinul annyi, mint szent, mivel az ő ivadékaiból szent királyok és vezérek voltak születendők. 4. ...apja, **Ügyek, Magog király nemzetségéből eredt.**”

E nyelvi összefüggéseket ismerve könnyű szerrel érthetővé válik hogy miért hívták az Árpádházat a *szentek családjának*, s Emese álmanak fontosságát. S mindez egyetlen szavunk mély értelmében rejlik: **SZEM.** Az Árpádház kifejezés a XVIII. században keletkezett. Talán annak a ténynek az elködösítésére, mely még emlékezett arra hogy Emese és Álmos ivadékaik a **SZEM NAGYCSALÁD TURUL NEMZETSÉGÉHEZ TARTOZNAK. A vérszerződés lett Európa első alkotmánya,** s méltatása e beszéd keretein túl vinne bennünket. De ki kell hangsúlyoznom, hogy a vérszerződés első pontja **„Amig Álmos nemzetsége él, a magyarok fejedelme mindig ebből legyen.” hivatalosan megpecsételi a Szem család, illetve szemere család sumir-magyar történelmi folytonosságának a tényét is.**

Itt meg kell említenem Álmos feláldozásának hamis történetét is. Idegen, vagy a magyar hitvilágot nem ismerő történetírók könnyű szerrel téveszthették össze Szemúr egy történetét tükörképe Álmos élettörténetével. Minden magyar tudja, mit jelent, ha a nap, a szemerek esetében *Szemúr* leáldozik. Petőfi Sándor az alföldi napnyugtát a következő szavakkal írta le: „...*olyan mintha égne, folya vére...*” A leáldozás és feláldozás idegen szemében egyre megy. A leáldozó Szemúr helyett feláldozott Álmosról beszéltek. Tudatlanságuk csapdájába esve ezért nem tudták „hivatalosan” behozni Álmost a Kárpátmedencébe: nem tudták, hogy Szemúr ott is őrzi népét, még akkor is, ha esténként leáldozik.

A gabonatermelő, békés életet folytató szemereknél állt be legelőbb a népesség túlszaporodása, s ők indultak új haza keresésére a leggyakrabban, mégpedig a természet szent törvényeit követve. A gabonaszem hosszúkás alakú, tehát két gyújtópontú, két központú, éppen ezért a *számosság* fogalmát is képviselte. A két gyújtópont közötti szerves kapcsolat mindenkor fennált, s számukra létfontosságú volt. Birodalmuk legfontosabb központja hazánkban volt mindenkoron, s innen szétáradva alapították meg vándorbirodalmaikat. A szemerek szűkebb hona a somban dús Somogyban volt. E terület nevének értelme: Som-megye, Som-föld. Délen Samos szigetének műveltsége, keleten szumeria, délen a szemere szócsoportú Tomori földön alapították meg Egyiptom ősműveltségét, mint birodalmuk második „gyújtópontját”. Jelenlétüket folyók⁶⁴, földrajzi helyek nevei hirdetik a mai napig is. Ezek között Vámos Tóth Bátor korszakalkotó

⁶⁴ Szemere/kun indítékú a Don, Duna, az angliai Don és Thames folyók neve.

meglátása: a Tamana magyar helységnév is szemere szócsoportú, s ez ezrével bizonyítja a gabonatermelő szemerek vándorlási útvonalait.

Az álom valóra váltója **Álmos fia Árpád**. Neve a besenyő őstörzs **Bátor, Botúr** nevű napisten nevének földi mása. Beszédem elején idézett költeményben László királynak **Bátor** nevet adott az ősi népi emlékezet, tehát a **Napisten Bátor** neve még a közelmúlt századaiban is élt népünk körében. Árpád személyében egyesült a két testvér őstörzs, a szemere és besenyő. Az itt említett őstörzsek mind nemzetalkotás előtti ősidőkből vannak. A történelmiség idején jelentkező, hason nevű nemzetek már több őstörzs összetevőiből keletkeztek, de az ősi összetartozás tudata névadások, házasságok alkalmával tisztán jelentkeznek. Árpád a honegyesítés után elsőszülött leányát **ÁGKÁT** (**ÁGOCSKÁT**) a besenyők bekéjéhez **TEVELÉHEZ** adta feleségül.

Itt említem meg a **turkokat**, akiket eddig a mai értelemben vett török népnek tartanak történéseink, noha e név alatt nyelvi őstörzseink egyikével, az őstörökkel állunk szemben. Ezen őstörzs képviselője volt **Tormás, Árpád ivadék** a Bíborbanszületett udvaránál, akiről feljegyezték, hogy **csupán tájszólásbeli különbséggel beszélte a magyarok nyelvét**.

Álmos fia **Árpád** neve mint városnév jelenik meg az ótestamentumi könyvekben Kálnó, Karkemis, Hamát, Samária és Damaszkusz társaságában.⁶⁵ Ezek a városok mind Nimród ősatya népének Egyiptom felé való vándorlási útját őrzik, ahol nemcsak Árpád, de Álmos neve is gyakori az egyiptomi fáraók „Mos” szótagú neveiben. Kézai Simon tisztán, érthetően állítja, hogy Nimród apánk építette az egyiptomi piramisokat.

Gardiner szerint **Árpád volt Egyiptom első királya**, utána következett Osiris és Horus. Szerinte e szó valamiféle földet, termőföldet jelenthetett. A termőföld jelentés férfire alkalmazva őseink gondolkodásával ellentétes, hiszen a föld mindig is anyagi, anyasági jelkép volt, s ősatyaként nem használható jelkép. Viszont a magyar **pad** szó emelkedett helyet jelent: a házban a pad a legmagasabb hely, s ugyancsak pad a régi vallás három kőből padszerűen összeállított kőoltára is, melyen a nap nyugodott bizonyos ünnepnapoknak szentelt időben. **Árpád tehát Botúr napisten fia, megkülönböztetett, emelt állású, s fényhordozó ember**.

Árpád neve *Erpet* alakban — „p”-s változatban, mint *Petúr* bán neve is — jelenik meg az egyiptomi Halottak könyvében. Dr. Baráth Tibor⁶⁶ idézett könyve részletesen tárgyalja a régmúlt híres honalapító Árpádjainak működési területeit a Kaukázus és Araxes vidékén, Kr.e. IV-III évezredben, **mindig vezér, s honalapító szerepében**.

Az **Atilla kincs rovásírásos szövegében** Pat, Patanád és Patalján alakban jelenik meg a honegyesítés századai előtt is e név. Itt jelenik meg **Patala**, illetve a Batalja név is, amit később **szent Péterre kereszteltek** át 1208-ban, majd **Potala** alakban mint helységnév jelenik meg Bácsbodoktól délre. E nevet azért hangsúlyozom ki, mert azonos annak a tibeti lámakolostornak a helynevével, ahol Kőrösi Csoma Sándor dolgozott őseink nyomait keresve.

Dr. Baráth Tibor kidolgozta, hogy a mai Szent Mihályról elnevezett templomok ősi, valaha Magor nevével fémjelzett helyek. A fentiek figyelmeztetnek, hogy a *korai, Szent Péterre változtatott templomok Botúr, Petúr nevét viselik*.

⁶⁵ Ézsaiás 10:9, II. Kir.18:34

⁶⁶ Baráth Tibor, VI:165

Ide tartozik az ősi Botond nemzetség is. **Botond**⁶⁷ nemzetsége főleg a Bodrog vidékén élt, s a bodrogi Bot helynevek tartják életben emlékét. **Tehát nem véletlen, hogy Árpád a Botond nemzetség ősi telephelyén, a Bodrogi közben alakította ki fejedelmi szállását. Árpádi őseink tehát nemcsak Csabának tett ígéretre emlékeztek, de tisztán emlékeztek**⁶⁸ **családjuk régi, magyarországi törzshelyére is.**

A jogos örökös biztos tudatával küzdött meg a haza visszaszerzéséért, s szervezte meg Árpád a kárpátmedencei hazát, az akkor már felserdült fiai segítségével. 894-ben fiai a következő korúak voltak: LEVENTE 33 éves, TARHOS 30, ÜLLŐ 28, JUTAS 22, ZSOLT 1 éves. Zsolt a kiewi várur OLEG nevű várura leányától született, második házasságából származó fia. **Árpád és fia Levente** életükkel pecsételték meg elkötelezettségüket.

A hazatérés utáni főméltóságot keleten a **Gyulák**, nyugaton a **Horkák** képviselték. A század első felében a főhorka BULCSU, KÁL vezér fia, a honegyesítő TAS vezér unokája volt.

Erdélyben a rabonbán viselte a papbírói tisztet, ő volt az, aki seregével Árpád elé lovagolt, s üdvözölte a Kárpátok alatt. E rabonbáni hivatal örökletesen a Sándor családé volt, s ma is őket illeti e tisztség.

A honegyesítőket köszöntő avar (másutt hun) vezérek: ED, EDÖMÉR, ETE, BÖNGYÉR, ACSÁD, VAJTA és KETEL. ACSÁD nemzetségéből származott *Petúr Bán*

Árpád a hon biztonsága érdekében mind keleten, mind nyugaton családi kapcsolatokat létesített

Arnulf ellenségei elől menekülve Kál vezérnek, Bulcsu apjának vendége hosszú ideig. Arnulf később magyar segítséggel nyerte el a németrómai császárságot. Felesége **Bulcsu nővérének a leánya Judith**, aki a keresztségben az **Ágnes** nevet kapta. Ágnes és Ágocska név az ősmagyar Ákos női párja. Itt nem is annyira a keresztény keresztségi névváltoztatáson van a hangsúly, hanem az ősmagyar névfolytonosságon.

HETUMOGER — HETEDHÉT ORSZÁG ÉS A HÉTSÁVOS ZÁSZLÓ

Nyugati történészek szerint a hetes szám bűvös ereje a teremtés hajnalától egyengeti és foglalja rendszerbe emberi dolgainkat. Geoffrey Ashe egy teljes kötetet szentelt e fontos tárgyra.⁶⁹ Mivel népünk történetét nem ismeri, nem tudja e gondolati rendszer eredetének helyét megtalálni. A hetes szám népünknel betöltött fontossága közismert. Össznépi tudatunk őrzi a hetes szám szentségének fogalmát, s társadalmi szerkezetünk is e szám köré csoportosul. Ipolyi szerint a **hét** szó jelentette a végtelent, tehát Istent, illetve földi vonatkozásban szentet is jelent. Így magyarázza a **Hét vár, a Hetedhét ország**⁷⁰, **Héterdő** gyakori elnevezéseket. Magam ide sorolom a **Hetumoger** kifejezést is, mely szerintem „szent-magyart”, s a végtelennel kapcsolatban: magyarok, illetve az emberiség összességét, s szentségét jelentette. Ennek alapján érthető is, hogy a

⁶⁷ A Nyiregyházi Múzeum kiadása, 63. old.

⁶⁸ A Tomaj nemzetségekhez tartozó Tonuzoba a kemeji részeken, az Abád révnél kapott földeket, ott is van eltemetve Benkő Lóránd kutatásai szerint.

⁶⁹ Dawn Behind The Dawn

⁷⁰ Gardezi szerint az alánok és a „kas” nép szomszédságában, a Kazkázus vidékén volt.

nép miért **Hetumoger**-nek hívta a beérkezőket akkor, amikor ennél több kapitány⁷¹ és csoport érkezett ez időben hazánkba.

Nem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy mind **Atilálval**, mind az **Álmos-Árpád** vezette csapatokkal **hét vezér** törzse indult útnak, de a már Kárpátmedencében lévő **várkun (avar) nép** is a hétvezéri szervezet alatt működött. Ez utóbbit ismerjük hetumoger néven történelmünkben. Ipolyi Hét-ó-magyaroknak magyarázza, s ezek: Almus, Eleud, Cundu, Ound, Tosu, Huba, Tahut. A hazatérő **108 nemzetség** hét nemre vezethető vissza. Ipolyi a **hetumoger** nemzetség és fejedelemség alá osztja fel az említett 108 ágat. A székely nemzetségi sorozat hat nemből állt.

Árpád hétsávós lobogóját történészeink változó értelemmel magyarázták. A magyarázathoz, illetve megértéséhez egy újabb lehetőség kínálkozik a Tárih-i Üngürüszen⁷². Írója megemlítette, hogy Szulejmán a **világ hét sávjának uralkodója** volt. Az akkori, s nyilván korábbi időkből, de magyar gyökerekből örökölt hagyomány hét éghajlati világsávra, vagy világövre osztotta fel az északi félgömböt, ami abban az időben az ismert világot jelentette. A káldeusok, vogulok, osztjakok hitregéi — közvetítésünkkel — ugyancsak hét világról, hét mennyországról, a mennyország hét oldaláról beszélnek.

Ha a hét sávot kapcsolatba hozzuk a „négy folyó” gondolatával, őshazánkat is jelentette: a Duna négy ága ölelte Csallóközünket, s annak égi mását, a csillagvilág Fehérközét, ahonnan Csodaszarvasa és tündérnépe indult e világra. Jelentette földünk négy nagy folyóját, melyek körül ősműveltségeink alakultak ki. Jelentette a négy elemet: eget, földet, levegőt, tüzet — s ez a kép már a teremtés teljességének gondolatát hordozza. A jelenlegi tudomány négy világfenntartó erőt tart számon, s magam ezt a magyarázatot tartom a legvalószínűbbnek, a következő indokok alapján: Őseink ezt az ismeretet nyelvük szerkezetébe beleépítették az egy — négy gondolatpáron át: az **Egy** (tehát Isten) anyagban való kifejezése az „n” anyagi hang hozzáadásával „**négy**” szavunkat adja, s a teremtett világot jelenteti. Népünk imái ezt így fejezik ki:

*„...Föltekintek magas égre,
Ott látok egy szentegyházat,
Kívül kincses, bellül irgalmas,
Annak a négy szögletében négy szál gyertya ég”.*

Ősi gondolkodás szerint tehát, amikor Árpád hétsávós zászlóját kibontotta, nem egy menekülő kis csapatot vezetett az Ígélet földjére, de erejük teljében lévő, egyesült hun-magyar törzseket. **A hétsávós zászló már messziről hirdette, hogy az akkor ismert világ hún-magyar népei egyesültek.**

Katona Sándor Árpád című munkája szerint az árpádi indulás idején Dentumagyararia erőviszonyai a következők voltak:

Kiterjedése: É-D-i irányban 400 km., s több, mint 400.000 négyzetkilométer, azaz nagyobb, mint Nagymagyarország

Lélekszáma: 200.000, ebből 10.000 harcos. Első vezére Opos, utánna Csaba, Csaba fia Edemen (a Chorezm-i feleségtől), Edemen fia Ügek, Árpád nagyapja, aki — mint tudjuk — egy Atilától közvetlenül származó leányt, Emesét vette el.

⁷¹ Tarihi Üngürüs

⁷² 18. old.

A NYÉK, KÉRI és KESZI törzsek kagánjai CSOBÁNC és KENÉZ (onogur törzsek) is hozzájuk csatlakoztak.

Árpád nem „senki földjére” érkezett, hanem a világ legősibb műveltségének a színhelyére. Hazatért Édesanyánkhoz, a Kárpátmedence Magyarországaiba. Marjalaki Kiss Lajos közölte Árpád kor előtti víz- és földrajzi nevek színmagyar lakosság emlékét őrizték meg.

Árpád bejövetele előtti ősi magyar eredetű az Aba család; birtokaik, váraik, templomaik ismertek voltak. Anonymus bizonytalanokodó leírása Árpáddal bejöttek érzékelteti a Bors családot, viszont az őslakó magyarsággal való közvetlen kapcsolata, valamint az a tény, hogy az Angliában fennmaradt, de a magyar-östörök eredetű Arthur legendában Bors vitéz is a „kerekasztal” mellett tanácskozó nemesek egyike, őt is kárpátmedencei illetékességűnek kell tartanunk.

Erdélyben tudjuk, hogy a Rabonbánok szervezete alatt a világ egyik legelső, legigazibb demokráciáján belül élt a székely nép, melynek minden tagja nemes. A Rabonbánok engedélyével, áldásával és kíséretével érkeztek meg az árpádi hazatérők, s természetes folyamattal olvadtak be az igen magas színvonalú, otthoni életbe. Ha ez nem így lett volna, bármilyen szervező lángelme is volt Árpád, s utódjai, nem tudták volna megszervezni néhány év leforgása alatt Európa legelső, vármegyerendszeren alapuló közigazgatási egységét. Ez a magyarokéhoz hasonló központi hatalom a 19. századig várat magára nyugat Európában, (gondolok itt a Unita Italiára és a német hercegségek egyesülésére) éppen úgy, mint ahogy annak idején a földművelés alapelemei is többszáz éves késéssel érkeztek meg közvetítésünkkel Nyugateurópába.

PANNONIA

Miért indultak a Kárpátmedencén kívül élő testvéreink Hunor és Magor óta mindig Pannoniába? Jó szántóföldek, erős városok jelentősége miatt törpült el szemükben akkor, amikor Pannoniáról volt szó? Szájról szájra szóló mondánk beszél szép Enéhről, két fiáról, kik a Csodaszarvast követve, égi ösztönzésre indultak Pannonia felé.

A választ a Tarihi Üngürüs⁷³ a következőkben adja tudunkra Hunor útjával kapcsolatban:

„Midőn Nemród meghalt, Adzsem trónjára egy másik fejedelem került. Azt a vidéket pedig (melynek Hunor volt a fejedelme), Dzsiddija⁷⁴ tartománynak nevezték. Tatár tartomány volt, mely Szamarkandtól a Fekete tengerig terjed.

Amikor abba a tartományba (Pannoniába) érkeztek (Hunorék) látták, hogy csodálatosan bőséges folyamai vannak nagy számban, sok gyümölcse és bő termése van annak az országnak és az ő nyelvükön (azaz Hunor népének a nyelvén) beszélnek az ottani népek.

Ha pedig a Kárpátmedencei népek velük egy nyelvet beszéltek, akkor Hunor népe is már visszavándorló volt hazánkban.

Voltak-e Hunor előtti visszatérések?

A 4.500 éves Tüzköves-i falú tárgyi műveltségével kapcsolatban Gábor Miklós a *Magyar régészet regényében*⁷⁵ elmondja, hogy „természetes azonban az is, hogy a még

⁷³ 18. old.

⁷⁴ szittyá

⁷⁵ 37.old.

régebbi idők óta használatban maradt, kéregből készült edényeknek, a vesszőből font, sásból kötött, fából faragott edényféléknek alakját is megőrizte a lakósságnak azon rétege, mely **nem a déli bevándorlók**, hanem **az ittrekedt őslakósság** leszármazottja volt...” Valami hatalmas méretű szerencsétlenség idején menekült az itteni lakosság délre, de voltak, akik **otthon rekedtek**. Ezek őrizték a kárpátmedencei életet, s az ősi hagyományokat a későbbi visszatérők számára. Ilyen visszavándorlások tehát voltak déli irányból is, s egy egyiptomi emlék megőrizte az elvándorlás helyét is, melyet Nyitrának nevez.⁷⁶

Egy következő visszatérés Trója elfoglalásának idejére esik, melynek képe, mint földi paradicsomé élt népe emlékezetében: „*Minden tája különféle gyümölcsökkel tele, minden oldalon színes gyümölcsökben bővelkedik, levegője kellemes, minden tája jól bejárható, áldása (terményei) és kenyere bőséges, úgyhogy minden tekintetben bővelkedő tartomány.*”

Ezt a paradicsomi vidéket ő azonnal megkedvelte (Paris fia Firanko) és megparancsolta, hogy a Szikán hegy tetejére egy hatalmas várat építsenek... Mivel szerfölött gazdag és terményekben bővelkedő tartomány volt, ez oknál fogva nevezték el Pannonijának, ami latin nyelven 'kenyereszt' jelent.” **Trója** neve ismét **őstörök** néptörzsünk nevét, **Paris és Firanko** nevei a legtisztább **avar** kapcsolatokat idézik. A **Szikán** hegy neve Erdélybe, a **Székelyföldre** vezet.

Grandpierre Endre tizen felüli visszatérési hullámot fedezett fel és tárgyalt könyveiben.

Benkő Lóránd árpádkori gyűjtése során megemlékezik arról, hogy a földvárak az Árpádok honegyesítése előtt már a Kárpátmedencében voltak. A Székelykeresztúr vidéki földvárak kertjei még ma is érzékeltek a kilencedik század **előtti** kerteket: mai napig is ott virul a nefelejcs, a nárcisz és érleli gyümölcsét az egres.

S Árpád magyarjai?

A késői unoka, Árpád kémjei így írják le Pannoniát:

*Virágokkal díszesek a sziklák és földek,
Sokféle madár hancúrozik rajtuk,
Zöld mezőre vetik árnyukat a szálfák,
Ágaikon feslenek a virágok.
Zöld ruhában nevető rózsák nyílnak,
Rózsákkal tövisek barátkoznak.
Nyugalmasan hajlong a ciprus és puszpáng,
az ősz félelmétől mentesek.
A mezőkön csordogál a csobogó víz,
Azt csobogja, hogy Allahon kívül nincs más isten.
Felüdülni mindenki rózsáskertbe megy
S kezében félnarancsot tart mindenki,
Csendben örvendezők lettek a mezők,
Bimbóikat ég felé nyújtják a jázminok,
Paradicsomkertre hasonlított minden kert,
A Kevszerhez hasonló patak folyik bennük.
A tulipán kebelén pecsét volt,*

⁷⁶ Hegedüs György és Budge szótára.

*Mely éjjel-nappal mécseshez hasonlóan (virított)
Az éghajlat is vidámította ezt a képet,
Aki ezt látták, mindnyájan megadták magukat.*

Az Árpád-i képek jelentésének tulajdonított szöveg — bár írója melegebb égövből származik — nem Árpád korabeli képet vetít elénk, hanem **egy valahai őslenda aranykori emlékeit**, melynek tudatát még az Árpádkor emberi tisztán megőrizték. **Kárpátmedencei ásatási emlékeink és köztanunk virágai nyílnak ebben a beszámolóban.** A régi kárpátmedencei tündérgert hívja haza népünket, az ősi csallóközi haza, melynek 14. századbeli térképét Sanudo Európa méretűvé rajzolta az európai gondolkörben elfoglalt fontossága miatt.

Árpád honegyesítése előtti kárpátmedencei népek között fontos szerepet játszottak a következő magyar népek:

Az avar települések magyar neveivel bőven foglalkozik az otthoni történetírás László Gyula nyomán.

A palócoknak még 1096-ban számottevő birodalmuk volt.⁷⁷

A szarmaták⁷⁸ népi mivolta a keresztény századokig nyomon követhető ezer és ezer sírral Magyarországon. Itt éltek, s magyarul beszéltek. *Sulimirszki* „*Egy valahai erős nép szétszórva a nemzetek között*” című dolgozatában megemlíti **Beukan és Babai** vezéreiket Marcus Aurelius korában.⁷⁹

Magyar Adorján a Zrinyiek eredeti Szerényi nevét szarmata-szemere⁸⁰ múltra vezeti vissza. Zrinyi Ilonán keresztül anyagi ágon a Rákócziakban folytatódik a szarmata vonal, s a Bodrogközbe vezet, Borsi községbe.

A keresztény korszak kezdetekor jelent meg a *Szarmátia* név az akkori irodalomban az *azelőtt Szittyának nevezett* kelet-európai területeken. Herodotus, a Kr.e.5 században élt görög író megemlíti, hogy a szittyák nyelvét beszélték, de annak romlott alakját. Ezek a nyugati szarmaták minden kétséget kizárva erős központi hatalom keretén belül éltek. Írásos emlékek „**Királyi Szarmaták**”-nak hívják őket.

Dr. Faragó Ferenc (11. sz. kézirat) megemlíti, hogy a Nyiregyházi Múzeum jegyzékében Ladánybenében talált szarmata leleten magyar szövegű rovásszöveg van.

A kelták ugyancsak a magyar népek, Herodotos keltoinak nevezi őket. Ez a név keletit jelent. A kelta-magyar nyelvi kapcsolatokat másutt részletesen tárgyalom, összekapcsolásaink azonosságával együtt. **A kelta királyi korona és a magyar Szent Korona egymásnak édestestvérei:** mindkettő az ősi napkeresztet építette a keresztpántos korona szerkezetébe. Ezt a koronát a druidok még használták.

E néhány kiragadott példa is mutatja, hogy a kelet és a Kárpátmedence **különböző nevek alatt említett népcsoportjai valamennyien a magyar műveltségi és nyelvi kör részei.**

⁷⁷ Ipolyi *Magyar Mythologia*

⁷⁸ Marjalaki Kiss Lajos, 912. old.

⁷⁹ Sulimirszki *Egy erős nemzet...*

⁸⁰ Az Ősműveltség, 213. old.

A KÁRPÁTMEDENCE NYELVE

A Tarihi Üngürüş szerint a **Kárpátmedencébe visszatérő Hunor és népe velük azonos nyelvű népeket talált.**

E nyelv változott a Teremtés hajnala óta, de közel sem olyan mértékben, mint a későbbi keletű indoeurópai nyelvek, ahol két-három évszázad érthetlenségig változtatott meg egy-egy nyelvet.

Nyelvünkben beállt változásokat Marjalaki Kiss Lajos, Orbán Balázs és egyéb néprajzosaink által feljegyzett régi folyó és egyéb földrajzi neveken keresztül mérheti fel az ember. (Itt természetesen figyelembe kell venni az idegen írók nyelvtorzításait.)

Ezek szerint megállapíthatjuk, hogy két fő nyelvi vonal simul meg egymás mellett mai nyelvünkben: az őslakosok magyar nyelve és a külvidékről visszaérkezők tájnyelve. Itt meg kell említenem, hogy a **Szem családdal visszaérkezett nyelv** képviseli hazánkban a **szemere-sumir tájszólást**, amint azt a Szem család alapította kolostorok, adományozó levelek szövegén át megismerhetjük. Itt a szemere tájszóláson van a hangsúly. Ha magyar nyelvi kapcsolatokat keresünk, mindig **magyar nyelvi alapból kell kiindulnunk, hogy tévútra ne térjünk.**

A **tihanyi alapítólevelet** András király látta el kézjeggyével 1055-ben. Az itt található, latin szövegbe ágyazott magyar szavak: Tichon (Tihany), Fehéruuar. Hodo utu, Fehéruuaru rea meneh hodo utu rea a Folyamköz nyelvének emlékét viseli. Ugyanakkor meg kell említenünk, hogy ezeket a sorokat idegen papok jegyezték fel, s ennek megfelelően kell értékelnünk.

A tihanyi apátságnak adományozott húsz szőlőművelő, tíz halász, három csordás, három juhász, két kanász, két méhész, két szakács, két varga, két ács, ötvös, molnár, tímár, s a mosásra, konyhai munkára szánt parasztasszonyok, parasztleányok a Kárpátmedencében már ott talált őslakósság soraiból kellett, hogy kielégíttessék, s ezek a mesterségek egy magalapozott mezőgazdasággal rendelkező ország képét tükrözik.

A **Halotti Beszédként ismert szöveg** 1192 és 1203 között született. Keltezése korából a következő földrajzi nevek találhatóak: Dunántúl, Pannonhalma, Boldva, Somogyvár, Deáki, Pozsony. Ezek a városok sem születhettek a IX. századi semmiből kiindulva erre az időre: letelepedett, sőt szervezett városi élet előfeltételei itt már századokkal előbb megvoltak. Pozsony megye különben is érdekes: Megemlíti Deáki falut, melyet István király adományozott 1001-ben alapított pannonhalmi bencés főapátságnak.

Az Ómagyar Mária siralom az 1280-1310 körüli nyelvet tükrözi:

Volék sirolm tudotlan.

Sirolmol sepedik,

Buol oszuk, epedek

.....

Vylág világa

Virágnak virága,

Keserűen kynzathul

Vos scegegekkel veretül.

Oh nekem en fyon (!)

Ézes mézüül

Scegenül scepsegud wirud hioll
wyzeul....

Ebben kárpátmedencei gyönyörű magyar nyelv és verselés szülte sora, „*világ világa, virágnak virága*” kel életre.

Árpádkori nevek között ott szerepel Ösbő, Öskő, Csák, Bors, Aba, Elek, Torda és még számos más név is, melyek mai napig sem hatnak idegenszerűnek.

NYELVI NYOMAINK NYUGAT EURÓPÁBAN

Nyugateurópa nyelvének 40 %-a nem indoeurópai eredetű, s ezeknek a szavaknak magyar nyelvi alapja nyilvánvaló. Ezek tárgyalása legalább tíz további előadás idejét emésztene fel.

De Árpád hazatérésével kapcsolatban meg kell említenem, hogy a Cornish törzsek is Gógmagógtól származtatják magukat. A Brit szigetek folyónevei (Don, Thames, stb.) magyar nyelvemlékünk. Egy Atillát messze megelőző korban, a trójai menekültek idejében már tudnak a hunokról a Brit szigeteken, s egy ott küzdő hun vezér után nevezték el egyik folyójukat *Humbernek*, egy másikat a habléány után *Habrennek*. Etele neve visszhangzik az angol nemesség *atheling* címében, ami nemeset jelent. E név hímnemű változata *étheling*, a nőnemű *éthelu*, s Etelközünk neve ennek visszfényében bővebb értelmet nyer.⁸¹

Tas neve számtalanszor fordul elő. Waddel a sumir hatásokat a föníciaiakkal hozza be a Brit szigetekre. Ezek között kiváló helyet foglal el Tas. Nevei között szerepel: *Induru férfi istensége, Arkangyal, A Nap fia, Ia, illetve Jó fia, ugyancsak azonosítja Mardukkal, Illil-el és Adar-ral*. Hívták még a földművelés védőszentjének, az Eke Szelleme, A Lándzsa és Eke Dasi-ja néven is. Jelképe öt kör. Első ismert ábrázolása Kr.e.3.000-ből származik, Tasia néven. Ugyan ezen név a gótok Eddájában Thiazi néven jelenik meg, s a Tuesday névben maradt fenn neve. E Tasia az életadó istenség megszemélyesítése.

Egy sumir litánia Tást így szólítja:⁸²

„*Oh fiam Tas, világ Ura!
Hatalmas hős, ki legyőzi a pártoskodást...
Gabonának vidítója, búza, árpa teremtője !
Gyógynövények éltetője...
Égi szellemek (angyalok) irányítója
Sorsunk könyvét te írod meg...*”

Kr.e. 3.000-ből származó föníciai pecsét kör-olvasata Tas, a pecséten szétterjesztett szárnyú Turul látható.

Kr.e. 2.000-ből származó érmén szétterjesztett szárnyú arkangyal minőségben jelenik meg Tasia.

Skóciában Tasc alakban maradt fenn neve, szellem jelentéssel.

⁸¹ Geoffrey Ashe, *Mythology of the British Isles*, Trafalgar Square Publishing, North Pomfret, Vermont

⁸² Angol szöveg utáni saját fordítás T.Zs.

Aberdeen város címerében kereszt és három gabonaszár van, a régi Tas kapcsolatok emlékeként.

Ugyancsak Aberdeenben volt még a század elején Szent Machar, vagy Szent Macher tiszteletére elnevezett székesegyház.

Koppány

Tar Szerind fia **Koppány** Bulcsú halála után a dunántúli horka törzs vezetője⁸³. Nevének kapcsolatai, mint a többi vezéré is a honegyesítést messze megelőzik. Koppány, illetve Kupa neve az őskabar műveltség emléke, melynek jelképrendszerét összegezi a jól ismert bezdédi tarsolylemez. Elkötelezettsége nemcsak az őshon megszerzése, de az ősi, magyar műveltség és szellem megőrzése is. Elkötelezettségét életével pecsételte meg, s őshitünk első vértanúja. Feldarabolt testét kiszögezték elrettentésül Esztergom, Veszprém, Győr, és Gyulafehérvár várainak falára. Mégis, Koppány földjén — szülőföldemen — a Koppány víze emlékeztetett naponta reá, s szinte élő valóságként volt jelen mindennapi életünkben. Koppány **Kupa** neve szinte sorsszerűen az: élete az a kehely, mely ősemlékeink tárházává vált. A korábban említett kőkorszakbeli rajz Kupa nevét és szerepét hűen ábrázolja. Nem véletlen, hogy az ő földjén teremnek legdúsabban régmúlt életünk virágai, s táltos hagyományaink mai napig is élnek.

*

Álmos — Árpád — Koppány népi, nemzeti történelmünk nagyjai.

VII. századbéli kínai iratok népünkkel kapcsolatos tapasztalataik alapján a következőket mondják: „A kagán, mindig szent ember”. Az orkhoni feliratok pedig a következő intéssel szólnak hozzánk: a keleti türk nép csak addig élt, míg kagánja volt. Mikor ez megszűnt „...a türk nép meghalt, elpusztult, semmivé lett. A türk nép helyén semmi szervezet nem maradt...”

Szívleljük meg ezeket az intéseket. Nincs a világnak egyetlen népe, melynek történelme oly hatalmas, mint a miénk. S ez a hatalmas múlt felelősséget is jelent. A Nap fiainak kötelessége segíteni a ma fertőben fulladó világ felemelkedését. De ezt csak úgy tehetjük, ha magyar szívvel, magyar lélekkel, **magyar vezetés alatt**, egymással összefogva állunk munkába. Ennek előfeltétele az, hogy

Árpád hazatérése után 1100 évvel végre mi is hazataláljunk, s a Kárpátmedencében felismerjük Isten adta őshazánkat, Magyarországot. Egységünk tudata itt kezdődik, s e felismerés jövőépítésünk záloga.

Hazánk felvirágoztatása mindnyájunk, minden egyes magyar kötelessége. Ígérjük meg, hogy mindegyikünk *naponta legalább egy órát szentel népiünk felemelkedését szolgáló munkában*: csak ezzel az egy órányi idővel is csodákat teremthetünk, megérjük népünk sorsának jobbra fordulását, a reá váró történelmi szerepének kiteljesedését, s új magyar élet indul el őshazánkban, a Kárpátmedencében. S elmondhatjuk Sinka Istvánnal⁸⁴:

A POR TEMPLOMA

⁸³ Deér József, 91 old.

⁸⁴ Nagy utakról hazatérve, Delej, 17.old., A por temploma 12. old.

Aranyos kupolájú új templomot
rakok a porszemekből
és oltárterítőnek elterítem benne
a rengő mezőket,
mikre varázsló újjam
rászövi a búzakeresztek arany testét,
és síkját annak a földnek,
ahol ma, holnap
s mindörökké csak a
kék Duna lesz ünnepi orgonája
a por temploma zsoltározóinak.

DELEJ

Csudadolgot látnak még az egek
egykor, ha a dombokat itt egyszer
kivilágítom majd új tüzekkel;
holt hamuk helyére
melegséget hozok.
Bámuló szemekkel jönnek az emberek,
lejönnek ragyogni oda a csillagok,
s jövőendő sorsunkat megtárgyaljuk végre.
Sámán leszek én ott, aki táncnak ered,
aki csillagoknak pergeti a dobót.

ADJA ISTEN ÍGY LEGYEN!

Irodalom

- Ipolyi Arnold, *Magyar Mythologia*, Zajti Ferenc kiadása, harmadik kiadás Budapest, 1929
- Ruffi Péter *Bujdosó Nyelvelméleink* Móra Ferenc könyvkiadó Budapest, 1977
- A Nyiregyházi Múzeum Atilla kincse megfejtési anyaga*
- Padányi Vérbulcsu
- Dümmerth Dezső *Álmos az áldozat*, Panoráma, 1986
- Katona Sándor *Árpád*, Az Ősi Gyökér és a Kőrösi Csoma Sándor Társaság Árpád tagozatának közös kiadása, Buenos Aires, 1977
- Deér József *Pogány magyarság, keresztény magyarság* (Királyi Magyar Egyetemi Nyomda könyvnapi könyve Szent István évében.)
- Baráth Tibor *A magyar népek őstörténete*, Somogyi Zoltán egyesített kiadása, 1968
- Marjalaki Kiss Lajos *Úton a magyar őshaza felé*, s Hajnóczi Sándor dr. A Nyugat fajtörténelmi tanai című bírálata. A Cél, megjelenik kéthavonként.
- Vanished Civilizations of the Ancient World*, Szerkesztette Edward Bacon, MacGraw Hill Company Inc. New York, London. Sulimirszki *Egy valahai erős nép szétszórva a nemzetek között*

- Berze Nagy János *Baranyai Néphagyományok*, kiadja Baranya Vármegye Közönsége Pécs, 1940 Kultúra könyvnyomdai műintézet, Mayer A. Géza és Társai
- L.A. Waddell *The Phoenician Origin of the Britons, Scots and Anglo-Saxons*. The Christian Book Club of America, Hawthorne, CA. 90250
- Stamler Imre *Milyen lehetett az ősi Somogyország?* A Somogy Megyei Levéltár Somogy Megyei Pedagógiai Intézet kiadása Kaposvár, 1989
- Lévai Béla *Lakóhelyünk Józsa*, Honismereti munkakönyv Debrecen-Józsa, 1996
- Pap Gábor *Hazatalálás „...az Úr 895. esztendejében...”* Pódium Műhely Egyesület Debrecen, Magyar Őstörténeti Kutató és Kiadó KFT., Budapest, Magános Kiadó Debrecen, 1996
- Geoffrey Ashe, *Mythology of the British Isles, és Dawn Behind the Dawn*, Trafalgar Square Publishing, North Pomfret, Vermont.
- Fehér M. Jenő *Középkori magyar inkvizíció*, Editorial Transylvania, 1956
- Benkő Lóránd *Név és történelem, Tanulmányok az Árpád korról*, Akadémia Kiadó Budapest, 1998
- Erdélyi Zsuzsanna *Hegyet háték, lőtőt lépék, Archaikus népi imádságok*, Magvető kiadó Budapest, 1976
- Geoffrey Ashe, *Mythology of the British Isles*, Trafalgar Square Publishing, North Pomfret, Vermont

KÉPMELLÉKLETEK:

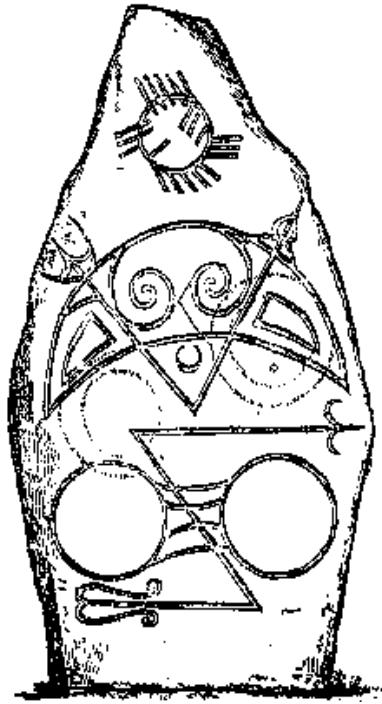
Pisannya Gora-i sziklarajz ...

... négyrészes címerünk első ismert rajza. Az Élet vizét tartó edényen levő hármasság levélszimbólumát később a szittya aranyedények díszei között, majd hármasság határhegyként ismét címerünkben jelenik meg.

A fenti rajz baloldalán a földműves magyarok angyala, az ekét tartó Magor, jobb oldalán a „villámkező” Hunor, a hún népek angyala látható, jobb kezében az életet jelképező szikecske.

Mai címerünk angyalai ugyan ezt a képet elevenítik meg, s élő hagyomány a kora kőkorszaktól kezdve. Mai címerünket szegélyező baloldali tölgy-, illetve makkfa ág a magyar, az örökzöld, piros bogyójú olajfa ág a hún népek jelképe, s

mindkettő olyan kor terméke, ahol már nem lehetett angyalok kezébe ekét és lángostort helyezni, s ezek hiányában e jelképes fák lombjaival fejezték ki a nemzet két ősidők óta velünk élő angyalának nevét és szerepét.

A Newton kő, hittes-főnciai eredetűnek tartott emlékmű és írás Logie közelében Angliában.

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐSZÓ	3
ÁLMOS	7
ÁRPÁD	11
ELŐD	12
TAS	13
HUBA	25
HUBA	27
MAGOR, SZÉP MIKLÓS ÉS MIHÁLY	28
OND	37
KONT	38
TÖHÖTÖM	39
ÁLMOS, A TERVEZŐ	40
HETUMOGER — HETEDHÉT ORSZÁG ÉS A HÉTSÁVOS ZÁSZLÓ.....	49
PANNONIA	51
A KÁRPÁTMEDENCE NYELVE	54
NYELVI NYOMAINK NYUGAT EURÓPÁBAN	55
KOPPÁNY	56
KÉPMELLÉKLETEK:	58